

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 21.12.2016
COM(2016) 819 final

2016/0412 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης

{ SWD(2016) 468 final }

{ SWD(2016) 469 final }

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Ένα από τα συνηθέστερα κίνητρα εγκληματικής δραστηριότητας είναι το οικονομικό όφελος. Επομένως, η αφαίρεση του κέρδους από την εγκληματική δραστηριότητα και η διασφάλιση ότι «το έγκλημα δεν αποδίδει», αποτελεί έναν πολύ αποτελεσματικό μηχανισμό για την καταπολέμηση του εγκλήματος. Η δήμευση των περιουσιακών στοιχείων που αποκτώνται με εγκληματικές δραστηριότητες αποσκοπεί στην πρόληψη και την καταπολέμηση του εγκλήματος, συμπεριλαμβανομένου του οργανωμένου εγκλήματος, και στην αποζημίωση των θυμάτων, ενώ παρέχει πρόσθετα κεφάλαια για να πραγματοποιηθούν εκ νέου επενδύσεις σε δραστηριότητες επιβολής του νόμου ή άλλες πρωτοβουλίες για την πρόληψη της εγκληματικότητας και την αποζημίωση των θυμάτων. Η δέσμευση και η δήμευση περιουσιακών στοιχείων αποτελεί επίσης σημαντικό εργαλείο για την καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Οι τρομοκρατικές επιθέσεις του 2015 και του 2016 στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εκτός αυτής υπογράμμισαν την επείγουσα ανάγκη για πρόληψη και καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Η πρόκληση να διακοπεί η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας και η στενή σχέση της με τα δίκτυα οργανωμένου εγκλήματος απαιτεί αποφασιστική, ταχεία και συνεκτική δράση για τον εκσυγχρονισμό της σχετικής νομοθεσίας, την εξασφάλιση της εφαρμογής της και την καλύτερη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και όχι μόνο.

Το ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την ασφάλεια της 28ης Απριλίου 2015¹ υπογράμμισε την ανάγκη λήψης μέτρων για την καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας με αποτελεσματικότερο και πιο ολοκληρωμένο τρόπο. Μία από τις προτεραιότητες που προσδιορίστηκαν ήταν η πάταξη των οργανωμένων εγκληματικών δικτύων και των τρόπων με τους οποίους χρηματοδοτούνται. Στο πλαίσιο αυτό, το ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την ασφάλεια απέδωσε επίσης στρατηγική σημασία στην ανάγκη βελτίωσης της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης.

Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα², οι παράνομες αγορές στην Ευρωπαϊκή Ένωση παρήγαγαν περίπου 110 δισεκατομμύρια EUR, δηλαδή περίπου 1 % του ΑΕΠ της ΕΕ το 2010. Ωστόσο, και παρά το γεγονός ότι τα υφιστάμενα στατιστικά στοιχεία είναι περιορισμένα, το χρηματικό ποσό που ανακτάται σήμερα από προϊόντα εγκλήματος εντός της ΕΕ αντιστοιχεί σε μικρό μόνο ποσοστό: το 98,9 % των εκτιμώμενων κερδών από εγκληματικές δραστηριότητες δεν δημεύεται αλλά παραμένει στη διάθεση των εγκληματιών. Προϋπόθεση για την αύξηση των δημεύσεων περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης αποτελεί η ύπαρξη ενός λειτουργικού συστήματος για την ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων. Αυτό περιλαμβάνει ένα αποτελεσματικό πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης. Ενώ υπάρχει, σε επίπεδο ΕΕ, νομοθεσία σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των

¹ COM (2015)185 final. Βλ. επίσης την ανακοίνωση σχετικά με την υλοποίηση του Ευρωπαϊκού Θεματολογίου για την Ασφάλεια για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την οικοδόμηση μιας αποτελεσματικής και πραγματικής Ένωσης Ασφάλειας [COM(2016) 230 final, σ. 13].

² Europol, *Criminal asset recovery in the EU, Survey of Statistical Information 2010-2014, Key findings* (Ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων από εγκληματική δραστηριότητα στην ΕΕ, Έρευνα στατιστικής πληροφόρησης 2010-2014, Βασικές διαπιστώσεις), σελ.4· βλ. επίσης το έγγραφο με τίτλο *Report of organised crime in Europe, 2015, From Illegal Markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe* (Εκθεση του 2015 για το χαρτοφυλάκιο του οργανωμένου εγκλήματος, Από τις παράνομες αγορές στις νόμιμες επιχειρήσεις: το χαρτοφυλάκιο του οργανωμένου εγκλήματος στην Ευρώπη), <http://www.ocportfolio.eu/>.

αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης, αυτή είναι αποσπασματική, παρωχημένη και αφήνει κενά που μπορούν να εκμεταλλευτούν οι εγκληματίες. Η σημασία της δήμευσης των περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης έχει αναγνωριστεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετά την έγκριση των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε το 1999, εκδόθηκαν, μεταξύ του 2001 και του 2006, τέσσερις νομοθετικές πράξεις για τη δέσμευση και τη δήμευση, μεταξύ των οποίων δύο πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης, οι οποίες όλες εξακολουθούν να ισχύουν (τουλάχιστον εν μέρει) και σήμερα³.

Παράλληλα, καταβλήθηκαν προσπάθειες για την ενίσχυση της αναγνώρισης και του εντοπισμού των εσόδων και των οργάνων τέλεσης εγκλημάτων. Η απόφαση 2007/845/ΔΕΥ του Συμβουλίου⁴ προβλέπει τη δημιουργία υπηρεσιών ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων σε όλα τα κράτη μέλη.

Μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, δόθηκε στη δήμευση στρατηγική προτεραιότητα σε επίπεδο ΕΕ ως ένα αποτελεσματικό μέσο για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Η οδηγία 2014/42/ΕΕ θεσπίζει κοινούς ελάχιστους κανόνες για τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατά την έκδοση της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, σε κοινή δήλωση, κάλεσαν την Επιτροπή «να υποβάλει νομοθετική πρόταση για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης, το συντομότερο δυνατό (...) λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη θέσπισης ενός ολοκληρωμένου συστήματος δέσμευσης και δήμευσης των προϊόντων και μέσων τέλεσης εγκλημάτων στην ΕΕ»⁵. Η έκκληση αυτή έχει επαναληφθεί σε διάφορες περιπτώσεις σε διμερείς επαφές και συναντήσεις εμπειρογνομόνων.

Σε αυτή την κοινή δήλωση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κάλεσαν επίσης την Επιτροπή να αναλύσει τη σκοπιμότητα και τα πιθανά οφέλη της θέσπισης κοινών κανόνων σχετικά με τη μη βασιζόμενη σε καταδίκη δήμευση, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές μεταξύ των νομικών παραδόσεων και συστημάτων των κρατών μελών. Ενόψει της εκπόνησης της ανάλυσης αυτής, η Επιτροπή διοργάνωσε συναντήσεις εμπειρογνομόνων τον Σεπτέμβριο και τον Νοέμβριο του 2016. Προγραμματίζει να εκδώσει την ανάλυση σκοπιμότητας το 2017.

Στην ανακοίνωσή της, της 2ας Φεβρουαρίου 2016, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με «Σχέδιο δράσης για την ενίσχυση της καταπολέμησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας»⁶, η Επιτροπή υπογράμμισε την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι οι εγκληματίες οι οποίοι χρηματοδοτούν την τρομοκρατία στερούνται των περιουσιακών τους στοιχείων. Η Επιτροπή δεσμεύτηκε να ενισχύσει την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης έως τα τέλη του 2016. Επισήμανε ότι η «αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων αποτελεί βασικό στοιχείο του πλαισίου ασφάλειας».

³ Πρβλ. σημείο 3.3 για το νομικό πλαίσιο στην ΕΕ.

⁴ Απόφαση 2007/845/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με τη συνεργασία των υπηρεσιών ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων στα κράτη μέλη προς ανίχνευση και εντοπισμό προϊόντων εγκλήματος ή άλλων συναφών περιουσιακών στοιχείων (ΕΕ L 332 της 18.12.2007, σ. 103).

⁵ Έγγραφο του Συμβουλίου 7329/1/14 REV 1 ADD 1. Στην τελική της έκθεση της 11ης Ιουνίου 2013, η ειδική επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το οργανωμένο έγκλημα ζήτησε επίσης να θεσπιστεί ευρωπαϊκή νομοθεσία που να προβλέπει την πλήρη εφαρμογή των υφιστάμενων πράξεων αμοιβαίας αναγνώρισης και την άμεση εκτελεστότητα των αποφάσεων δήμευσης, πρβλ. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP/TEXT+TA+P7-TA-2013-0245+0+DOC+XML+V0//EL>

⁶ COM(2016) 50 final, κεφάλαιο 1.3

Τον Οκτώβριο του 2016, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο πλαίσιο έκθεσης που υπέβαλε η βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Laura Ferrara για την καταπολέμηση της διαφθοράς, ζήτησε εκ νέου από την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση για την ενίσχυση της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης⁷.

Η σημερινή πρωτοβουλία αποτελεί απάντηση στις διαπιστωμένες ανεπάρκειες των υφιστάμενων πράξεων αμοιβαίας αναγνώρισης⁸ και στις εκκλήσεις αυτές. Βασίζεται στην υφιστάμενη νομοθεσία της ΕΕ για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης και λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι τα κράτη μέλη έχουν αναπτύξει νέες μορφές δέσμευσης και δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης. Λαμβάνει επίσης υπόψη τις εξελίξεις σε επίπεδο ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ελάχιστων προδιαγραφών για τις αποφάσεις δέσμευσης και δήμευσης που καθορίζονται στην οδηγία 2014/42/ΕΕ. Ενώ η οδηγία βελτιώνει τις εγχώριες δυνατότητες για τη δέσμευση και τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων, η πρόταση αποσκοπεί στη βελτίωση της διασυνοριακής επιβολής των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης. Από κοινού, αμφότερες αυτές οι πράξεις αναμένεται να συμβάλουν στην αποτελεσματική ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

- **Συνοχή με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο της ΕΕ στον τομέα πολιτικής**

Το ισχύον νομικό πλαίσιο της ΕΕ αποτελείται από πέντε βασικές νομοθετικές πράξεις. Πέραν της απόφασης 2007/845/ΔΕΥ του Συμβουλίου για τον εντοπισμό περιουσιακών στοιχείων, δύο από αυτές είναι πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης και δύο είναι μέτρα εναρμόνισης. Και οι δύο τύποι πράξεων είναι απαραίτητοι προκειμένου να υπάρξει ένα λειτουργικό καθεστώς ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης και αλληλοσυμπληρώνονται.

Πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης:

Η **απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου**, της 22ας Ιουλίου 2003, σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση⁹ και η **απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου**, της 6ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις δήμευσης¹⁰ στοχεύουν στη διευκόλυνση της ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων σε διασυνοριακές υποθέσεις.

Και οι αυτές δύο αποφάσεις-πλαίσια βασίζονται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και λειτουργούν με παρόμοιο τρόπο. Και οι δύο πράξεις ορίζουν ότι οι αποφάσεις δέσμευσης ή δήμευσης που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα λοιπά. Οι αποφάσεις διαβιβάζονται μαζί με ένα πιστοποιητικό στις αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης, το οποίο πρέπει να τις αναγνωρίσει χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις και να λάβει τα αναγκαία για την εκτέλεσή τους μέτρα.

Η αμοιβαία αναγνώριση δεν μπορεί να απορριφθεί λόγω απουσίας διττού αξιοποιήσιμου για μια σειρά αδικημάτων που τιμωρούνται με τουλάχιστον τρία χρόνια φυλάκισης στο κράτος έκδοσης. Σε άλλες περιπτώσεις, η αναγνώριση μπορεί να απορριφθεί, εάν το έγκλημα το οποίο αφορά η απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης δεν αποτελεί ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης. Οι αποφάσεις-πλαίσια επιτρέπουν, σε ορισμένες περιπτώσεις,

⁷ Η έκθεση Ferrara εγκρίθηκε από την Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (LIBE) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 7 Οκτωβρίου 2016

⁸ Πρβλ. τμήμα 4 της εκτίμησης επιπτώσεων.

⁹ ΕΕ L 196/45 της 2.8.2003. Επισημαίνεται ότι, όσον αφορά τη δέσμευση για τη διαφύλαξη των αποδεικτικών στοιχείων, η απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ αντικαθίσταται από την οδηγία 2014/41/ΕΕ σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή έρευνας.

¹⁰ ΕΕ L 328/59 της 24.11.2006.

και άλλους λόγους απόρριψης. Αυτές οι δύο αποφάσεις-πλαίσια θα πρέπει να αντικατασταθούν από μια ενιαία πράξη, τον προτεινόμενο κανονισμό.

Μέτρα εναρμόνισης:

Η **απόφαση-πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου**, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, για τη δήμευση των προϊόντων, οργάνων και περιουσιακών στοιχείων του εγκλήματος¹¹ απαιτεί από όλα τα κράτη μέλη να θέσουν σε εφαρμογή αποτελεσματικά μέτρα για να καταστεί δυνατή η απλή δήμευση των οργάνων και προϊόντων εγκλήματος για όλα τα ποινικά αδικήματα που τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Εισήγαγε επίσης διατάξεις για τις εκτεταμένες εξουσίες δήμευσης. Ωστόσο, το επίπεδο εναρμόνισης που θεσπίστηκε με την πράξη αυτή ήταν πολύ χαμηλό και δεν κατάφερε να αντιμετωπίσει την πολυμορφία των εθνικών νομικών καθεστώτων δήμευσης.

Η **οδηγία 2014/42/ΕΕ**, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση¹² έπρεπε να εφαρμοστεί από τα κράτη μέλη έως τον Οκτώβριο του 2016. Αντικαθιστά ορισμένες διατάξεις της απόφασης-πλαισίου 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου. Ενώ η απόφαση-πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου εξακολουθεί να ισχύει για όλα τα ποινικά αδικήματα που τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, όσον αφορά την απλή δήμευση, η οδηγία μπορούσε να καλύψει μόνο τα λεγόμενα «ευρωεγκλήματα»¹³.

Η οδηγία 2014/42/ΕΕ καθορίζει ελάχιστους κανόνες για τα εθνικά καθεστώτα δέσμευσης και δήμευσης: προβλέπει την εφαρμογή απλής και βάσει αξίας διαδικασίας δήμευσης για τα ευρωεγκλήματα, ακόμη και όταν η καταδικαστική απόφαση εκδίδεται ερήμην. Προβλέπει κανόνες για τις εκτεταμένες εξουσίες δήμευσης υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Επίσης, επιτρέπει τη δήμευση όταν δεν είναι δυνατό να εκδοθεί καταδικαστική απόφαση, σε περιπτώσεις ασθένειας ή φυγής του υπόπτου ή του κατηγορουμένου. Η οδηγία επιτρέπει επίσης για πρώτη φορά τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται στην κατοχή τρίτων. Τέλος, η οδηγία θεσπίζει μια σειρά από δικονομικές εγγυήσεις¹⁴, όπως το δικαίωμα ενημέρωσης για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης, συμπεριλαμβανομένων, τουλάχιστον εν συντομία, του λόγου ή των λόγων, την πραγματική δυνατότητα αμφισβήτησης της απόφασης δέσμευσης ενώπιον δικαστηρίου, το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο καθ' όλη τη διαδικασία δήμευσης, την πραγματική δυνατότητα διεκδίκησης του τίτλου ιδιοκτησίας ή άλλων δικαιωμάτων ιδιοκτησίας, το δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με τους λόγους της απόφασης δήμευσης και αμφισβήτησής της ενώπιον δικαστηρίου.

Περίληψη του προτεινόμενου κανονισμού

Η πανευρωπαϊκή έννοια της δικαιοσύνης βασίζεται στην αυξημένη νομική συνεργασία σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, μέσω της αρχής της «αμοιβαίας αναγνώρισης», όταν κάθε νομικό σύστημα σταδιακά αναγνωρίζει ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τα νομικά

¹¹ EE L 68/49 της 15.3.2005.

¹² EE L 127/39 της 29.4.2014.

¹³ Σύμφωνα με το άρθρο 83 της ΣΛΕΕ, τα ευρωεγκλήματα είναι ιδιαίτερα σοβαρά εγκλήματα με διασυνοριακή διάσταση, η οποία απορρέει ιδίως από τη φύση ή τις επιπτώσεις των αδικημάτων αυτών ή λόγω ειδικής ανάγκης να καταπολεμούνται σε κοινή βάση. Τα εγκλήματα αυτά είναι τα εξής: τρομοκρατία, εμπορία ανθρώπων και γενετήσια εκμετάλλευση γυναικών και παιδιών, παράνομη εμπορία ναρκωτικών, παράνομη εμπορία όπλων, ξέπλυμα χρήματος, διαφθορά, παραχάραξη μέσων πληρωμής, εγκληματικότητα στον χώρο της πληροφορικής και οργανωμένο έγκλημα. Λόγω της νομικής βάσης του άρθρου 83 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2014/42/ΕΕ περιορίζεται σε εγκλήματα με συνοριακή διάσταση και δεν καλύπτει άλλα ποινικά αδικήματα που παράγουν έσοδα.

¹⁴ Πρβλ. άρθρο 8.

συστήματα των άλλων κρατών μελών είναι έγκυρες και θα πρέπει να αναγνωρίζονται χωρίς άλλες διατυπώσεις.

Ένας μηχανισμός αμοιβαίας αναγνώρισης θα πρέπει να επιτρέπει στα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν και να εκτελούν την απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης που έχει εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος, χωρίς ενδιάμεσες διατυπώσεις. Ο προτεινόμενος κανονισμός θα καλύπτει την αμοιβαία αναγνώριση κάθε τύπου απόφασης δέσμευσης και δήμευσης που θα έχει εκδοθεί στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων εκτεταμένης δήμευσης, των αποφάσεων δήμευσης εις χείρας τρίτου και των μη βασιζόμενων σε καταδίκη αποφάσεων δήμευσης¹⁵.

Η παρούσα πρόταση κανονισμού βελτιώνει το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο αμοιβαίας αναγνώρισης με διάφορους τρόπους:

- Άμεσα εφαρμοστέα νομική πράξη:
Ο προτεινόμενος κανονισμός, αφού εγκριθεί, θα ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη. Αυτό θα εξασφαλίσει σαφήνεια και θα εξαλείψει τα προβλήματα που σχετίζονται με τη μεταφορά στα εθνικά συστήματα. Η εμπειρία έχει δείξει ότι, μέχρι στιγμής, δεν έχουν μεταφέρει όλα τα κράτη μέλη τις αποφάσεις-πλαίσια για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης.
- Εκτεταμένο πεδίο εφαρμογής σε σχέση με τις υφιστάμενες πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης:
Εκτός από τα είδη της δήμευσης που καλύπτονται ήδη από τις υπάρχουσες αποφάσεις-πλαίσια (απλή δήμευση και εκτεταμένη δήμευση, όπου στην τελευταία παρέχεται ευρεία διακριτική ευχέρεια απόρριψης της αναγνώρισης), ο προτεινόμενος κανονισμός θα καλύπτει τη δήμευση εις χείρας τρίτου και την ποινική μη βασιζόμενη σε καταδίκη δήμευση, και δεν θα παρέχει πλέον ευρεία διακριτική ευχέρεια απόρριψης της αναγνώρισης σε περίπτωση εκτεταμένης δήμευσης.
- Εκτεταμένο πεδίο εφαρμογής σε σχέση με την οδηγία 2014/42/ΕΕ:
Ο προτεινόμενος κανονισμός θα καλύπτει την αμοιβαία αναγνώριση όλων των τύπων αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης που καλύπτονται από την οδηγία. Επιπλέον, θα καλύπτει επίσης μη βασιζόμενες σε καταδίκη αποφάσεις δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας: τις περιπτώσεις θανάτου προσώπου, ασυλίας, παραγραφής, περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί η ταυτότητα του δράστη του αδικήματος ή άλλες περιπτώσεις όπου ποινικό δικαστήριο μπορεί να δημεύσει περιουσιακό στοιχείο χωρίς να εκδώσει καταδικαστική απόφαση, όταν το δικαστήριο έχει αποφασίσει ότι το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο είναι προϊόν εγκλήματος. Αυτό απαιτεί το δικαστήριο να εξακριβώσει ότι προέκυψε κάποιο πλεονέκτημα από ποινικό αδίκημα. Για να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, αυτοί οι τύποι αποφάσεων δήμευσης πρέπει να έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να πληρούνται στο κράτος έκδοσης όλες οι εγγυήσεις που ισχύουν για τις εν λόγω διαδικασίες¹⁶.
- Σαφείς προθεσμίες για τις αποφάσεις δέσμευσης και δήμευσης:

¹⁵ Για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το πεδίο εφαρμογής, ανατρέξτε στο σημείο 5.1 και στην επεξήγηση του άρθρου 1.

¹⁶ Δείτε το τμήμα 3 με τίτλο «Θεμελιώδη δικαιώματα».

Ενώ η δέσμευση ως προληπτικό μέτρο πρέπει να λαμβάνει χώρα επείγοντως και απαιτεί σύντομες προθεσμίες αναγνώρισης και εκτέλεσης, η αναγνώριση και η εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης μπορεί να λαμβάνει χώρα σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, θα πρέπει να καθορίζονται και προθεσμίες για τις αποφάσεις δήμευσης, προκειμένου να διασφαλίζονται αποτελεσματικές διασυνοριακές διαδικασίες.

- Μια ενιαία πράξη για την αμοιβαία αναγνώριση τόσο των αποφάσεων δέσμευσης όσο και των αποφάσεων δήμευσης που περιέχει άμεσα εφαρμοστέους κανόνες και προθεσμίες θα εξασφαλίσει την άμεση αναγνώριση και εκτέλεσή τους εντός της Ένωσης.
- Τυποποιημένο πιστοποιητικό και τυποποιημένο έντυπο:

Η ταχύτητα και αποτελεσματικότητα του μηχανισμού θα διασφαλίζεται επίσης με ένα τυποποιημένο πιστοποιητικό για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δήμευσης και ένα τυποποιημένο έντυπο για τις αποφάσεις δέσμευσης, τα οποία επισυνάπτονται στην πρόταση. Αυτά περιέχουν όλες τις συναφείς πληροφορίες σχετικά με την απόφαση, οι οποίες θα βοηθήσουν την αρχή εκτέλεσης να εντοπίσει επακριβώς το στοχευμένο περιουσιακό στοιχείο και θα διευκολύνει την αναγνώριση και εκτέλεση του αλλοδαπού μέτρου από τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Το τυποποιημένο έντυπο για τις αποφάσεις δέσμευσης θα απλουστεύσει τη διαδικασία αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης στον μέγιστο βαθμό, δεδομένου ότι δεν θα συνοδεύεται από άλλη εγχώρια απόφαση δέσμευσης. Η διαδικασία για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και η διαδικασία για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης ρυθμίζονται ξεχωριστά στην πρόταση, για την απλούστευση της άμεσης εφαρμογής τους από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

- Επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων αρχών:
Η σημασία της επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, η οποία αποσκοπεί στη διευκόλυνση της ομαλής και ταχείας αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης, τονίζεται στο σύνολο της πρότασης.
- Δικαιώματα των θυμάτων:
Η πρόταση λαμβάνει δεόντως υπόψη το δικαίωμα αποζημίωσης και αποκατάστασης των θυμάτων. Διασφαλίζεται ότι στις περιπτώσεις που το κράτος έκδοσης δημεύει περιουσιακά στοιχεία, το δικαίωμα αποζημίωσης και αποκατάστασης των θυμάτων έχει προτεραιότητα έναντι των συμφερόντων των κρατών εκτέλεσης και έκδοσης.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η νομική βάση στην οποία στηρίζεται η δράση στον τομέα της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης είναι το άρθρο 82 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο ορίζει ιδίως ότι η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση θεμελιώνεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων.

Μπορούν να θεσπίζονται μέτρα, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, για τον καθορισμό κανόνων και διαδικασιών για να εξασφαλίζεται η αναγνώριση, σε ολόκληρη την Ένωση, όλων των τύπων δικαστικών αποφάσεων και διαταγών, και να διευκολύνεται η

συνεργασία μεταξύ των δικαστικών ή άλλων ισοδύναμων αρχών των κρατών μελών κατά την άσκηση ποινικών διώξεων και την εκτέλεση των αποφάσεων.

- **Επιλογή του νομικού μέσου**

Το άρθρο 82 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ παρέχει στον νομοθέτη της ΕΕ τη δυνατότητα να θεσπίζει κανονισμούς και οδηγίες.

Καθώς η πρόταση αφορά τις διασυνοριακές διαδικασίες, όπου απαιτούνται ενιαίοι κανόνες, δεν υπάρχει λόγος να παρασχεθεί στα κράτη μέλη η ευχέρεια να μεταφέρουν τους εν λόγω κανόνες στο εθνικό τους δίκαιο. Ένας κανονισμός έχει άμεση εφαρμογή, παρέχει σαφήνεια και μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου, και αποφεύγει τα προβλήματα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο που ανέκυψαν με τις αποφάσεις-πλαίσια για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης. Για τους λόγους αυτούς, η πιο κατάλληλη μορφή για την παρούσα πράξη αμοιβαίας αναγνώρισης θεωρείται ότι είναι ο κανονισμός.

- **Επικουρικότητα και αναλογικότητα**

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ένωση παρεμβαίνει μόνον εφόσον και κατά τον βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη. Το άρθρο 67 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι η Ένωση εξασφαλίζει στους πολίτες υψηλό επίπεδο ασφάλειας με τη θέσπιση μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης της εγκληματικότητας. Τα περιουσιακά στοιχεία των εγκληματιών συχνά επενδύονται σε διάφορες χώρες. Η διασυνοριακή διάσταση αυτή δικαιολογεί την ευρωπαϊκή δράση.

Ενώ μπορεί να λαμβάνουν χώρα διασυνοριακές ποινικές έρευνες και έρευνες περιουσιακών στοιχείων σε διάφορες χώρες, οι ποινικές διώξεις και οι δικαστικές διαδικασίες που οδηγούν σε δήμευση συνήθως λαμβάνουν χώρα σε ένα μόνο κράτος μέλος και, επομένως, οι διαδικασίες δήμευσης παραμένουν κατ' ουσίαν εθνικές. Ωστόσο, η διασυνοριακή τους διάσταση είναι εμφανής στην εκτέλεση των αποφάσεων σε άλλα κράτη μέλη. Επομένως, για την ανάκτηση των περιουσιακών στοιχείων απαιτείται αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να εξασφαλιστεί η διασυνοριακή συνεργασία είναι στη βάση της αμοιβαίας αναγνώρισης. Η αμοιβαία αναγνώριση είναι σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας, δεδομένου ότι αποσκοπεί στην αναγνώριση των αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών και δεν μπορεί να επιτευχθεί από τα κράτη μέλη μονομερώς.

Η πρόταση δεν καλύπτει όλες τις υφιστάμενες μορφές αποφάσεων δήμευσης (όπως τις αστικές και τις διοικητικές αποφάσεις) και περιορίζεται στις αποφάσεις δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών. Περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για την επίτευξη του προαναφερόμενου στόχου σε ευρωπαϊκό επίπεδο και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για τον σκοπό αυτό.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- Εκ των υστέρων αξιολογήσεις/έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας

Οι εκθέσεις εφαρμογής σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου¹⁷ και την απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου¹⁸ εκδόθηκαν το 2008 και το 2010. Το συμπέρασμα στο οποίο κατέληγαν οι εκθέσεις αυτές κατά τον χρόνο της δημοσίευσής τους ήταν ότι το επίπεδο μεταφοράς των εν λόγω αποφάσεων-πλαisiών στα εθνικά νομικά συστήματα των κρατών μελών δεν ήταν ικανοποιητικό. Η εκτίμηση των επιπτώσεων του 2012 που συνοδεύει την πρόταση της Επιτροπής για την οδηγία 2014/42/ΕΕ¹⁹ καταλήγει στο συμπέρασμα ότι υπάρχει ανάγκη για μια νομική πράξη η οποία θα βελτιώσει την αμοιβαία αναγνώριση στον τομέα αυτόν, και ειδικότερα ότι υπάρχει θεμελιώδες πρόβλημα με το πεδίο εφαρμογής των υφιστάμενων μέτρων και ότι δικαιολογείται η θέσπιση μιας νέας πράξης αμοιβαίας αναγνώρισης.

Το 2013 εκπονήθηκε μελέτη συγκριτικού δικαίου σχετικά με την εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης στην ΕΕ²⁰, η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι θα μπορούσε να προβλεφθεί μια συνεκτική πράξη για την αμοιβαία αναγνώριση. Επιπλέον, τα τελευταία χρόνια διοργανώθηκαν αρκετές συναντήσεις και συνέδρια εμπειρογνομόνων για το ζήτημα της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης και, ιδίως, για τις μη βασιζόμενες σε καταδίκη δημεύσεις.

Εν όψει των υφιστάμενων δεδομένων, δεν πραγματοποιήθηκε χωριστή εκ των υστέρων αξιολόγηση των υφιστάμενων πράξεων αμοιβαίας αναγνώρισης.

- Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Ζητήθηκε η γνώμη όλων των σχετικών ενδιαφερόμενων μερών. Δεδομένου ότι με το ζήτημα αυτό ασχολείται ένας μάλλον περιορισμένος αριθμός εμπειρογνομόνων, πραγματοποιήθηκε στοχευμένη διαβούλευση αντί δημόσιας, η οποία θα είχε πολύ περιορισμένη προστιθέμενη αξία λόγω της πολυπλοκότητας του θέματος. Οργανώθηκαν συνεδριάσεις και συνέδρια εμπειρογνομόνων για να συζητήσουν το εν λόγω θέμα.

Συνολικά, υπάρχει ευρεία συναίνεση όσον αφορά την ανάγκη να βελτιωθεί η αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης με νέα νομοθετική πράξη. Έχει επανειλημμένα επισημανθεί ότι η δήμευση είναι ένα πολύ αποτελεσματικό εργαλείο για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας, και έχει αναγνωριστεί ότι υπάρχει αυξημένη ανάγκη για πιο αποτελεσματική διασυνοριακή συνεργασία εντός της ΕΕ και σε διεθνές επίπεδο.

¹⁷ Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της 22.12.2008 [COM(2008) 885 final - Δεν έχει δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα].

¹⁸ Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της 23.8.2010 [COM(2010) 428 final - Δεν έχει δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα].

¹⁹ Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής που συνοδεύει την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση των προϊόντων του εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, SWD(2012) 31 final.

²⁰ Μελέτη που εκπονήθηκε από το DBB τον Νοέμβριο του 2013 με τίτλο «Comparative Law Study of the implementation of mutual recognition of orders to freeze and confiscate criminal assets in the EU» (Μελέτη συγκριτικού δικαίου για την εφαρμογή της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης στην ΕΕ).

Οι εμπειρογνώμονες έχουν επανειλημμένα στηλιτεύσει το γεγονός ότι η δήμευση δεν χρησιμοποιείται αρκετά σε διασυνοριακές περιπτώσεις. Επισήμαναν ότι το σημερινό σύστημα δεν λειτουργεί και ότι οι αποφάσεις-πλαίσια για την αμοιβαία αναγνώριση δεν χρησιμοποιούνται. Αναφέρθηκε ενδεικτικά ότι τα έσοδα από τη διακίνηση ναρκωτικών, τα οποία επενδύονται από τους εμπόρους ναρκωτικών σε αρκετά κράτη μέλη, δεν μπορούν να δημευτούν λόγω της έλλειψης διασυνοριακής συνεργασίας σε δικαστικό επίπεδο.

Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν επίσης την ανάγκη να βελτιωθεί η αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης με νέα νομοθετική πράξη.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η εκτίμηση επιπτώσεων η οποία υποστηρίζει την παρούσα πρόταση έχει πραγματοποιηθεί²¹ και η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου έχει εκδώσει θετική γνώμη με επιφυλάξεις²². Κατόπιν της γνώμης αυτής, η εκτίμηση επιπτώσεων τροποποιήθηκε ώστε να εξηγεί καλύτερα το πολιτικό πλαίσιο της πρωτοβουλίας αυτής και τις πολιτικές επιταγές για την ανάληψη άμεσης δράσης. Συμπεριλήφθηκαν πιο συστηματικές αναφορές σε σχετικές στρατηγικές πολιτικής. Η διάρθρωση της παρουσίασης του προβλήματος επανεξετάστηκε, προκειμένου να διευκρινιστεί η σπουδαιότητα των διαφορών δυσχερειών και να καταδειχθεί καλύτερα ότι οι αδυναμίες του ισχύοντος νομικού πλαισίου οφείλονται κυρίως στους περιορισμούς του. Διευκρινίστηκε η αλληλεπίδραση του ζητήματος της αποκατάστασης και αποζημίωσης των θυμάτων με άλλα προβλήματα. Το βασικό σενάριο αναπτύχθηκε περαιτέρω, αποτυπώνοντας πιο ρεαλιστικά τις σημερινές τάσεις στη χρήση των αποφάσεων δήμευσης και δέσμευσης. Η έκθεση διευκρινίζει τα σημεία στα οποία οι διάφορες επιλογές αποκλίνουν (π.χ. πεδίο εφαρμογής) ή επικαλύπτονται/περιλαμβάνουν η μία την άλλη (π.χ. εξορθολογισμός των διαδικασιών και απλούστευση των πιστοποιητικών). Προστέθηκαν οι επιλογές που είχαν απορριφθεί. Επιπλέον, η έκθεση τροποποιήθηκε ώστε να προσδιορίζει καλύτερα τις επιπτώσεις των διαφορών επιλογών. Οι συζητήσεις και τα συμπεράσματα της συνάντησης των εμπειρογνομόνων της 17ης Νοεμβρίου 2016 ενσωματώθηκαν στην έκθεση και οι απόψεις των ενδιαφερόμενων μερών παρουσιάστηκαν, σε γενικές γραμμές, πιο συστηματικά στο σύνολο της έκθεσης. Τέλος, προστέθηκε η προτιμώμενη επιλογή με βάση τη συγκριτική αξιολόγηση των επιλογών, τις επιπτώσεις τους, τα συμπεράσματα της συνεδρίασης εμπειρογνομόνων της 17ης Νοεμβρίου 2016 και την πολιτική σκοπιμότητα των διαφορών επιλογών²³.

Εξετάστηκαν τέσσερις βασικές επιλογές πολιτικής: διατήρηση της ισχύουσας κατάστασης (επιλογή 1), μια επιλογή μη δεσμευτικού δικαίου (επιλογή 2) και δύο επιλογές ρυθμιστικής πολιτικής (επιλογές 3 και 4). Η διατήρηση της ισχύουσας κατάστασης θα συνεπαγόταν τη μη ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ, ενώ οι άλλες τρεις εναλλακτικές επιλογές πολιτικής θα βελτίωναν, σε διαφορετικό βαθμό, τη δυνατότητα κατάσχεσης και δήμευσης των προϊόντων εγκλήματος σε διασυνοριακή βάση. Η επιλογή 2 (μη νομοθετική δράση / μη δεσμευτικό δίκαιο)θα υποστήριζε την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης μέσω, π.χ., της κατάρτισης και της διάδοσης βέλτιστων πρακτικών, καθώς και με την εντατικότερη χρήση διεθνών πράξεων για την προώθηση των διασυνοριακών κατασχέσεων και δημεύσεων. Ωστόσο, οι αναμενόμενες επιπτώσεις της θα ήταν μάλλον περιορισμένες και ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ θα εξακολουθούσαν να μην έχουν τη δυνατότητα να

²¹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

²² http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

²³ Το παράρτημα 1 της εκτίμησης επιπτώσεων περιγράφει με περισσότερες λεπτομέρειες τον τρόπο με τον οποίο εξετάστηκαν τα σχόλια της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου στο τροποποιημένο κείμενο της εκτίμησης επιπτώσεων.

ανταποκριθούν σε ορισμένα αιτήματα άλλων κρατών μελών. Οι επιλογές 3 και 4 (ελάχιστη και μέγιστη νομοθετική δράση) θα συνεπάγονταν την υποχρέωση αναγνώρισης και εκτέλεσης ορισμένων αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης. Η επιλογή 3 θα καθιστούσε υποχρεωτική την αναγνώριση μόνο των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης που προβλέπονται στην οδηγία 2014/42/ΕΕ. Η επιλογή 4 προβλέπει δύο επιμέρους επιλογές: Η επιλογή 4α θα κάλυπτε όλους τους τύπους των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων δήμευσης που δεν βασίζονται σε ποινική καταδίκη. Η επιλογή 4β θα απαιτούσε την αναγνώριση όλων των αποφάσεων δήμευσης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εκδίδονται στο πλαίσιο αστικών και διοικητικών διαδικασιών, όταν αποδεικνύεται ότι το περιουσιακό στοιχείο έχει προκύψει από παράνομες δραστηριότητες.

Τα κράτη μέλη υποστηρίζουν μια επιλογή πολιτικής που συνεπάγεται τη θέσπιση νέας νομοθεσίας (επιλογές 3, 4α ή 4β). Ωστόσο, διαπιστώνονται αποκλίσεις μεταξύ των θέσεων των κρατών μελών ως προς το είδος των μέτρων που θα πρέπει να καλύπτει η πράξη. Η επιλογή 3 δεν θα προκαλούσε ιδιαίτερες ανησυχίες στα κράτη μέλη, αλλά δεν θα θεωρούνταν επαρκής από τα κράτη μέλη που έχουν πιο εκτεταμένες μορφές δήμευσης.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τάσσεται υπέρ μιας νομοθετικής πρότασης που θα ενισχύει την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης.

Η προτιμώμενη επιλογή της Επιτροπής είναι μια πράξη αμοιβαίας αναγνώρισης με διευρυμένο πεδίο εφαρμογής και βελτιωμένες διατάξεις που εξασφαλίζουν την ευρύτερη κυκλοφορία των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο των ποινικών διαδικασιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (επιλογή 4α). Η επιλογή αυτή επιλύει τα περισσότερα από τα προβλήματα που έχουν εντοπιστεί και είναι επίσης νομικά ορθή. Φαίνεται, επίσης, ότι τα κράτη μέλη θα την αποδεχθούν πιο εύκολα από ό,τι μια πράξη που προβλέπει τόσο διοικητικές όσο και αστικές δημεύσεις. Ικανοποιεί επίσης την αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι το πεδίο εφαρμογής της είναι περιορισμένο και δεν υπερβαίνει το ελάχιστο αναγκαίο όριο για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ο οικονομικός και κοινωνικός αντίκτυπος της προτιμώμενης επιλογής αναμένεται ότι θα είναι συνολικά θετικός. Η απαίτηση αναγνώρισης ευρύτερου φάσματος αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης αναμένεται ότι θα αυξήσει τον όγκο των περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης που δεσμεύονται και δημεύονται σε διασυνοριακό επίπεδο μεταξύ των κρατών μελών. Επομένως, αναμένεται ότι θα οδηγήσει τελικά σε μείωση των κερδών για το οργανωμένο έγκλημα και θα στερήσει από τους εγκληματίες τη δυνατότητα να επανεπενδύουν τα κέρδη τους στην περαιτέρω χρηματοδότηση της εγκληματικότητας. Η αύξηση της πιθανότητας δήμευσης ενισχύει και τον αποτρεπτικό αντίκτυπο στις εγκληματικές πράξεις. Αναμένεται επίσης ότι θα μειώσει τις απώλειες των κρατών μελών όσον αφορά τα έσοδά τους. Ο κοινωνικός αντίκτυπος θα είναι συνολικά πολύ θετικός, καθώς τα περιουσιακά στοιχεία εγκληματικής προέλευσης που δημεύονται μπορούν να επιστραφούν στα θύματα από τα οποία εκλάπησαν ή να επαναχρησιμοποιηθούν για δημόσιους ή κοινωνικούς σκοπούς.

Η απαίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης ευρύτερου φάσματος αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης θα οδηγήσει σε περιορισμένη αύξηση των δαπανών για τις αρχές επιβολής του νόμου και τις δικαστικές αρχές. Ωστόσο, αυτό αναμένεται ότι θα αντισταθμιστεί κατά πολύ από την αυξημένη δυνατότητα ανάκτησης και, κατά περίπτωση, επαναχρησιμοποίησης των προϊόντων εγκλήματος.

Οι μεγάλες, οι μικρομεσαίες (ΜΜΕ) και οι πολύ μικρές επιχειρήσεις δεν θα επηρεαστούν άμεσα από την παρούσα πρόταση. Ωστόσο, η δήμευση περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης δυσχεραίνει τη λειτουργία των εγκληματικών επιχειρήσεων, οπότε, μακροπρόθεσμα, αναμένεται ότι θα βοηθήσει τις νόμιμες επιχειρήσεις μέσω της μείωσης του ανταγωνισμού από παράνομους φορείς.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Τα μέτρα για τη δέσμευση και τη δήμευση μπορεί να επηρεάσουν τα θεμελιώδη δικαιώματα που προστατεύονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ (Χάρτης) και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ).

Ιδίως σε σχέση με τις μη βασιζόμενες σε καταδίκη δημεύσεις, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) έχει επανειλημμένα κρίνει ότι η μη βασιζόμενη σε καταδίκη δήμευση, συμπεριλαμβανομένων των αστικών και διοικητικών μορφών δήμευσης, καθώς και η εκτεταμένη δήμευση είναι σύμφωνες με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1, εφόσον τηρούνται οι ισχύουσες δικονομικές εγγυήσεις.

Το ΕΔΑΔ δεν έχει κρίνει ότι η μετατόπιση του βάρους της απόδειξης σχετικά με τη νομιμότητα των περιουσιακών στοιχείων παραβιάζει τα θεμελιώδη δικαιώματα, στον βαθμό που, στην εκάστοτε περίπτωση, η μετατόπιση εφαρμόστηκε με επαρκείς εγγυήσεις, ώστε το θιγόμενο πρόσωπο να είναι σε θέση να αμφισβητήσει αυτά τα μαχητά τεκμήρια.

Ορισμένες σημαντικές εγγυήσεις που περιλαμβάνονται στην πρόταση κανονισμού είναι οι εξής: η αρχή της αναλογικότητας πρέπει να τηρείται, υπάρχουν λόγοι απόρριψης λόγω μη τήρησης της αρχής του δεδικασμένου και των κανόνων σχετικά με τις «ερήμην» διαδικασίες. Επιπλέον, πρέπει να τηρούνται τα δικαιώματα καλόπιστων τρίτων, ενώ προβλέπεται η υποχρέωση ενημέρωσης των ενδιαφερομένων μερών σχετικά με την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης και σχετικά με τους λόγους έκδοσής της και τα διαθέσιμα ένδικα μέσα, καθώς και η υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέπουν ένδικα μέσα στο κράτος εκτέλεσης.

Επιπλέον, το άρθρο 8 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ περιλαμβάνει κατάλογο των εγγυήσεων που πρέπει να εξασφαλίζονται από τα κράτη μέλη για τις αποφάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Τέλος, ισχύουν όλες οι δικονομικές εγγυήσεις του ποινικού δικαίου. Αυτές περιλαμβάνουν ιδίως το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη που κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και στα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη. Περιλαμβάνει επίσης την οικεία νομοθεσία σε επίπεδο ΕΕ σχετικά με τα δικονομικά δικαιώματα στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών: την οδηγία 2010/64/ΕΕ σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία, την οδηγία 2012/13/ΕΕ σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης για τα δικαιώματα και τις κατηγορίες και το δικαίωμα πρόσβασης στη δικογραφία, την οδηγία 2013/48/ΕΕ σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο και το δικαίωμα επικοινωνίας με τους συγγενείς κατά τη σύλληψη και κράτηση, την οδηγία 2016/343 για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου της αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορούμενου στη δίκη, την οδηγία 2016/800 σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά, και την οδηγία 2016/1919 σχετικά με τη δικαστική αρωγή για υπόπτους και κατηγορούμενους στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών και για καταζητούμενους σε διαδικασίες εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Εάν εφαρμοστούν με αναλογικότητα και συμπληρωθούν με αποτελεσματικές δικονομικές εγγυήσεις, όπως περιγράφεται παραπάνω, τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα πρόταση είναι συμβατά με τις απαιτήσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η νομοθετική πρόταση κανονισμού δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Ένας από τους γενικούς στόχους είναι η στέρηση από τους εγκληματίες των παράνομων κερδών τους. Αποσκοπεί να εξασφαλίσει την αποζημίωση των θυμάτων και να αυξήσει τα έσοδα για τα δημόσια ταμεία και την ΕΕ. Αποσκοπεί, επίσης, να μειώσει το συλλογικό κόστος της απάτης και άλλων κοινωνικών δαπανών. Τέλος, η παρούσα πρόταση αναμένεται ότι θα έχει θετικές συνέπειες στις εθνικές οικονομίες και στην ευρωπαϊκή οικονομία.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Ο κανονισμός εφαρμόζεται άμεσα εντός της ΕΕ. Θα εφαρμόζεται άμεσα από τους επαγγελματίες, με αποτέλεσμα οι αποφάσεις που εκδίδονται από άλλα κράτη μέλη να πρέπει να εκτελούνται όπως οι εσωτερικές αποφάσεις, χωρίς να χρειάζεται να τροποποιηθεί η εσωτερική έννομη τάξη και ο τρόπος λειτουργίας της.

Ο κανονισμός θα αναθεωρηθεί και η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση πέντε έτη μετά την έναρξη εφαρμογής.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Κεφάλαιο I: Αντικείμενο, ορισμοί και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1: Αντικείμενο

Η παρούσα πρόταση κανονισμού θεσπίζει κανόνες σύμφωνα με τους οποίους ένα κράτος μέλος αναγνωρίζει και εκτελεί αποφάσεις δέσμευσης και δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών. Ο παρών κανονισμός καλύπτει κάθε απόφαση δήμευσης που επιβάλλεται από δικαστήριο έπειτα από διαδικασία για ποινικό αδίκημα και κάθε απόφαση δέσμευσης που εκδίδεται με σκοπό μια ενδεχόμενη μεταγενέστερη δήμευση. Επομένως, ισχύει για όλους τους τύπους αποφάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2014/42/ΕΕ, καθώς και για άλλους τύπους αποφάσεων που εκδίδονται χωρίς τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση, στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε αποφάσεις δέσμευσης και δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο αστικών ή διοικητικών διαδικασιών.

Ο παρών κανονισμός καλύπτει όλα τα ποινικά αδικήματα. Δεν περιορίζεται στους τομείς των ιδιαιτέρως σοβαρών εγκλημάτων με διασυννοριακή διάσταση, τα οποία αποκαλούνται «ευρωεγκλήματα» (σε αντίθεση με την οδηγία 2014/42/ΕΕ, η οποία βασίζεται στο άρθρο 83 της ΣΛΕΕ), καθώς το άρθρο 82 της ΣΛΕΕ (στο οποίο βασίζεται η παρούσα πρόταση) δεν απαιτεί τέτοιο περιορισμό για την αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις. Ως εκ τούτου, η πρόταση καλύπτει την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης που αφορούν αδικήματα τα οποία καλύπτονται από την οδηγία 2014/42/ΕΕ, καθώς και αποφάσεων που σχετίζονται με άλλα αδικήματα τα οποία δεν καλύπτονται από την εν λόγω οδηγία.

Άρθρο 2: Ορισμοί

Το άρθρο 2 προβλέπει τον ορισμό διαφόρων εννοιών που χρησιμοποιούνται στην πρόταση.

Η πρόταση παρέχει τον ορισμό της απόφασης δήμευσης, της απόφασης δέσμευσης, του περιουσιακού στοιχείου, των προϊόντων, των οργάνων, του κράτους έκδοσης, του κράτους εκτέλεσης, της αρχής έκδοσης και της αρχής εκτέλεσης.

Η απόφαση δήμευσης είναι ποινή ή μέτρο που επιβάλλεται οριστικά από δικαστήριο κατόπιν διαδικασίας για ποινικό αδίκημα και καταλήγει στην οριστική αποστέρηση του περιουσιακού στοιχείου. Η απόφαση δέσμευσης είναι οποιαδήποτε δικαστική απόφαση ή απόφαση επικυρωμένη από δικαστική αρχή για την προσωρινή αποτροπή της καταστροφής, μετατροπής, μετακίνησης, μεταφοράς ή διάθεσης περιουσιακών στοιχείων με σκοπό την ενδεχόμενη μεταγενέστερη δήμευσή τους.

Ο ορισμός της αρχής έκδοσης διαφέρει για τις αποφάσεις δέσμευσης και δήμευσης. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα διάφορα εθνικά νομικά συστήματα, ακολουθείται η προσέγγιση που ακολουθείται και στην οδηγία 2014/41/ΕΕ όσον αφορά τον ορισμό της αρχής έκδοσης για τις αποφάσεις δέσμευσης. Σε περιπτώσεις όπου η αρμόδια αρχή έκδοσης δεν είναι δικαστής, δικαστήριο, ανακριτής ή εισαγγελέας, η απόφαση δέσμευσης πρέπει να επικυρώνεται από δικαστή, δικαστήριο, ανακριτή ή εισαγγελέα προτού διαβιβαστεί.

Ο ορισμός της αρχής έκδοσης και εκτέλεσης πρέπει να διαβάζεται σε συνδυασμό με το άρθρο 27, σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις αρμόδιες αρχές έκδοσης και εκτέλεσης.

Άρθρο 3: Αδικήματα

Ο κατάλογος των αδικημάτων για τα οποία η αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης δεν μπορεί να απορριφθεί με βάση τη διάταξη περί διττού αξιοποίνου είναι ο ίδιος με τον κατάλογο που περιέχεται σε άλλες πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης, με μία μόνο εξαίρεση: το σημείο (λε) του καταλόγου αναφέρει πλέον την ύπαρξη κοινών ελάχιστων προδιαγραφών για την καταπολέμηση της απάτης και της πλαστογραφίας που αφορούν τα μέσα πληρωμής πλην των μετρητών (απόφαση-πλαίσιο 2001/413/ΔΕΥ).

Δεν μπορεί να γίνει επίκληση της διάταξης περί διττού αξιοποίνου για μια σειρά αδικημάτων που τιμωρούνται με τουλάχιστον τρία χρόνια φυλάκισης στο κράτος έκδοσης. Σε περιπτώσεις αδικημάτων που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτόν, η αναγνώριση μπορεί να απορριφθεί, εάν το έγκλημα το οποίο αφορά η απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης δεν αποτελεί ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

Κεφάλαιο II - Διαβίβαση, αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης

Άρθρα 4-7: Διαβίβαση των αποφάσεων δήμευσης

Τα άρθρα αυτά καθιερώνουν έναν μηχανισμό για τη διαβίβαση των αποφάσεων δήμευσης. Η πρόταση προβλέπει την άμεση διαβίβαση της απόφασης δήμευσης μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών, αλλά προβλέπει επίσης τη δυνατότητα παροχής συνδρομής από τις κεντρικές αρχές. Αποσαφηνίζονται οι κανόνες σχετικά με τον προσδιορισμό της αρμόδιας αρχής εκτέλεσης και τη δυνατότητα διαβίβασης της απόφασης δήμευσης σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη.

Κατά κανόνα, η απόφαση δήμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά. Ωστόσο, στο άρθρο 5 προβλέπονται ορισμένες εξαιρέσεις. Εάν τα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης ή η εκτέλεση συνεπάγεται την ανάληψη δράσης σε περισσότερα από ένα κράτη εκτέλεσης, η αρχή έκδοσης μπορεί να διαβιβάσει την απόφαση σε περισσότερα από ένα κράτη εκτέλεσης. Η αρχή έκδοσης μπορεί επίσης να διαβιβάσει την απόφαση που αφορά ένα χρηματικό ποσό σε πολλά κράτη εκτέλεσης, όταν το οικείο περιουσιακό στοιχείο δεν έχει δεσμευτεί ή όταν η αξία του περιουσιακού στοιχείου που μπορεί να ανακτηθεί στο κράτος έκδοσης και σε κάθε κράτος εκτέλεσης είναι πιθανόν να μην επαρκεί για την κάλυψη του συνολικού ποσού που προβλέπει η απόφαση.

Η διαβίβαση της απόφασης δήμευσης από το κράτος έκδοσης δεν περιορίζει την αρμοδιότητα του κράτους να εκτελέσει το ίδιο την απόφαση. Ορίζονται επίσης κανόνες που εξασφαλίζουν ότι η εκτέλεση της απόφασης δεν θα υπερβαίνει το μέγιστο ποσό που καθορίζεται στην απόφαση.

Η απόφαση δήμευσης πρέπει να συνοδεύεται από τυποποιημένο πιστοποιητικό που επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση. Το πιστοποιητικό πρέπει να μεταφραστεί σε μια επίσημη γλώσσα του κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 8: Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης

Η αρχή εκτέλεσης πρέπει να αναγνωρίζει τις αποφάσεις δήμευσης χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις και να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή τους με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο θα εκτελούνταν αν είχαν εκδοθεί από αρχή του κράτους εκτέλεσης, εκτός αν η αρχή επικαλεστεί έναν από τους λόγους απόρριψης ή αναβολής. Καθορίζονται λεπτομερείς κανόνες για τη δυνατότητα δήμευσης διαφορετικών ειδών περιουσιακών στοιχείων από αυτά που ορίζονται στην απόφαση δήμευσης.

Άρθρο 9: Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης των αποφάσεων δήμευσης

Στο άρθρο 9 παρατίθεται διεξοδικός κατάλογος των λόγων μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης αποφάσεων δήμευσης βάσει των οποίων η αρχή εκτέλεσης μπορεί να απορρίψει την αναγνώριση και την εκτέλεση μιας απόφασης δήμευσης. Ο κατάλογος διαφέρει σημαντικά από τον κατάλογο που περιλαμβάνεται στην απόφαση-πλαίσιο του 2006. Ορισμένοι από τους λόγους απόρριψης παραμένουν αμετάβλητοι, όπως ο λόγος που βασίζεται στην αρχή του δεδικασμένου ή ο λόγος που βασίζεται σε ασυλία ή προνόμιο. Ωστόσο, οι λόγοι απόρριψης που συνδέονται με τον τύπο της απόφασης δήμευσης (π.χ. εκτεταμένη δήμευση) δεν έχουν περιληφθεί στην πρόταση, με αποτέλεσμα να διευρύνεται και να ενισχύεται σημαντικά το πλαίσιο αμοιβαίας αναγνώρισης.

Ο λόγος απόρριψης που βασίζεται στο δικαίωμα παράστασης σε δίκη ισχύει μόνο για δίκες οι οποίες καταλήγουν στην έκδοση απόφασης δήμευσης που συνδέεται με οριστική καταδίκη, και όχι για δίκες που οδηγούν στην έκδοση μη βασιζόμενων σε καταδίκη αποφάσεων δήμευσης.

Άρθρο 10: Προθεσμίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης

Το υπό εξέταση άρθρο ορίζει προθεσμίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης, δημιουργώντας έτσι προστιθέμενη αξία σε σχέση με την απόφαση-πλαίσιο του 2006, η οποία δεν προέβλεπε καμία προθεσμία. Σε σύγκριση με τη δέσμευση, που πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος, η δήμευση μπορεί να πραγματοποιηθεί εντός μεγαλύτερου χρονικού διαστήματος. Ωστόσο, η εμπειρία από την απόφαση-πλαίσιο του 2006 έχει δείξει ότι ο καθορισμός σαφών προθεσμιών είναι απαραίτητος για να εξασφαλιστούν αποτελεσματικές διασυνοριακές διαδικασίες.

Καθορίζονται διαφορετικές προθεσμίες για την απόφαση αναγνώρισης και για την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης. Πρώτον, η αρχή εκτέλεσης πρέπει να λάβει την απόφαση αναγνώρισης και εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο 30 ημέρες αφότου παραλάβει την απόφαση δήμευσης. Δεύτερον, η αρχή εκτέλεσης πρέπει να πραγματοποιήσει τη δήμευση αμελλητί και το αργότερο 30 ημέρες αφότου λάβει την απόφαση αναγνώρισης και εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης.

Σε ειδικές περιπτώσεις όπου η αρχή εκτέλεσης δεν είναι δυνατό να τηρήσει τις προθεσμίες, θα πρέπει να ενημερώσει αμελλητί την αρχή έκδοσης.

Άρθρο 11: Αναβολή εκτέλεσης των αποφάσεων δήμευσης

Το υπό εξέταση άρθρο προβλέπει τυποποιημένη διατύπωση για τις πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης η οποία παρέχει τη δυνατότητα αναβολής της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αναβάλει την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης αν υπάρχει κίνδυνος η απόφαση να βλάψει μια διεξαγόμενη ποινική έρευνα ή αν υπάρχει κίνδυνος το συνολικό ποσό να υπερβαίνει το ποσό που ορίζεται στην απόφαση ή σε περιπτώσεις όπου έχουν χρησιμοποιηθεί μέσα έννομης προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 33.

Άρθρο 12: Αδυναμία εκτέλεσης μιας απόφασης δήμευσης

Μπορεί να προκύψει περίπτωση όπου είναι αδύνατο η αρχή εκτέλεσης να εκτελέσει την απόφαση δήμευσης. Στις περιπτώσεις αυτές, η αρχή εκτέλεσης πρέπει να ενημερώσει αμελλητί την αρχή έκδοσης. Όταν αυτό είναι εφικτό, η απόφαση μπορεί να εκτελεστεί επί άλλου περιουσιακού στοιχείου.

Κεφάλαιο III - Διαβίβαση, αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης

Άρθρο 13 - Προϋποθέσεις έκδοσης και διαβίβασης των αποφάσεων δέσμευσης

Το υπό εξέταση άρθρο καθορίζει τους όρους για την έκδοση και τη διαβίβαση μιας απόφασης δέσμευσης, ώστε να διασφαλίζεται η αρχή της αναλογικότητας. Το εν λόγω άρθρο ευθυγραμμίζει την πρόταση με το άρθρο 6 της οδηγίας 2014/41/ΕΕ, εξασφαλίζοντας έτσι ότι εφαρμόζονται οι ίδιοι όροι στη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων για να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία και στη δέσμευση για μετέπειτα δήμευση. Η αρχή εκτέλεσης οφείλει να εκτελέσει την απόφαση εντός των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 19, αλλά, αν έχει λόγους να πιστεύει ότι δεν έχουν εκπληρωθεί οι όροι αυτοί, μπορεί να διαβουλευτεί με την αρχή έκδοσης, αφού η απόφαση θα έχει αναγνωριστεί και εκτελεστεί.

Άρθρο 14: Διαβίβαση των αποφάσεων δέσμευσης

Οι αποφάσεις δέσμευσης πρέπει να διαβιβάζονται απευθείας μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών, αλλά επιτρέπεται επίσης να ζητείται η συνδρομή των κεντρικών αρχών. Διευκρινίζονται οι κανόνες σχετικά με τον προσδιορισμό της αρμόδιας αρχής εκτέλεσης. Η απόφαση δέσμευσης πρέπει να συνοδεύεται από αίτημα για την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, ή πρέπει να περιέχει εντολή σύμφωνα με την οποία το περιουσιακό στοιχείο παραμένει στο κράτος εκτέλεσης για όσο διάστημα εκκρεμεί το αίτημα δήμευσης και πρέπει να παρέχεται η εκτιμώμενη ημερομηνία του εν λόγω αιτήματος. Η αρχή έκδοσης πρέπει επίσης να ενημερώσει την αρχή εκτέλεσης για οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο, περιλαμβανομένων καλόπιστων τρίτων, για τον οποίο γνωρίζει ότι επηρεάζεται από την απόφαση δέσμευσης.

Άρθρο 15: Διαβίβαση απόφασης δέσμευσης σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης

Κατ' αρχήν, η απόφαση δέσμευσης μπορεί να διαβιβαστεί σε ένα μόνο κράτος μέλος κάθε φορά. Το υπό εξέταση άρθρο καθορίζει τους κανόνες σχετικά με τη δυνατότητα διαβίβασης της απόφασης δέσμευσης σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη. Οι κανόνες αυτοί έχουν πολλές ομοιότητες με τους κανόνες που διέπουν τη διαβίβαση των αποφάσεων δήμευσης.

Εάν τα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης ή η εκτέλεση συνεπάγεται την ανάληψη δράσης σε περισσότερα από ένα κράτη εκτέλεσης, η αρχή έκδοσης μπορεί να διαβιβάσει την απόφαση σε περισσότερα από ένα κράτη εκτέλεσης. Η αρχή έκδοσης δύναται επίσης να διαβιβάσει την απόφαση που αφορά ένα χρηματικό ποσό σε περισσότερα από ένα κράτη εκτέλεσης, όταν η αξία του περιουσιακού στοιχείου που μπορεί να δεσμευθεί στο κράτος έκδοσης και σε κάθε κράτος εκτέλεσης είναι πιθανόν να μην επαρκεί για την εκτέλεση του συνολικού ποσού που καλύπτεται από την απόφαση.

Άρθρο 16: Μορφή της απόφασης δέσμευσης

Η πρόταση προβλέπει απλουστευμένη διαδικασία, δεδομένου ότι καθιερώνει τυποποιημένο έντυπο για την έκδοση μιας απόφασης δέσμευσης. Ως εκ τούτου, το έντυπο αυτό δεν είναι ένα «πιστοποιητικό» το οποίο συνοδεύει μια χωριστή απόφαση. Πρόκειται για απλούστευση της διαδικασίας αμοιβαίας αναγνώρισης, καθώς η απόφαση-πλαίσιο του 2003 για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης απαιτούσε την επισύναψη πιστοποιητικού στην εθνική απόφαση δέσμευσης. Αντ' αυτού, η πρόταση προβλέπει, στο παράρτημα Β, ένα τυποποιημένο έντυπο για την απόφαση δέσμευσης, το οποίο πρέπει να συμπληρωθεί και να υπογραφεί από την αρχή έκδοσης, η οποία πρέπει να πιστοποιήσει το περιεχόμενό του ως ακριβές και ορθό και να το μεταφράσει σε επίσημη γλώσσα του κράτους εκτέλεσης. Η προσέγγιση αυτή είναι η ίδια με αυτήν που υιοθετήθηκε στην οδηγία 2014/41/ΕΕ.

Άρθρο 17: Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης

Η αρχή εκτέλεσης πρέπει να αναγνωρίζει μια απόφαση δέσμευσης χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις και να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή της, εκτός αν επικαλείται έναν από τους λόγους απόρριψης ή αναβολής της αναγνώρισης και της εκτέλεσής της.

Άρθρο 18: Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης

Οι λόγοι απόρριψης είναι παρόμοιοι με τους λόγους απόρριψης που ισχύουν για τις αποφάσεις δήμευσης, με κάποιες προφανείς μη εφαρμοστέες εξαιρέσεις.

Άρθρο 19: Προθεσμίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης

Η δήμευση ως προληπτικό μέτρο πρέπει να πραγματοποιείται άμεσα και απαιτεί σύντομες προθεσμίες αναγνώρισης και εκτέλεσης. Για τον λόγο αυτόν, η παρούσα πρόταση κανονισμού προβλέπει σαφείς προθεσμίες. Αυτή είναι μια σημαντική βελτίωση σε σχέση με την απόφαση-πλαίσιο του 2003, όπου δεν προβλέπονταν σαφείς προθεσμίες.

Ορίζονται τρεις διαφορετικές προθεσμίες για την απόφαση αναγνώρισης, για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης και για τη σχετική ενημέρωση της αρχής έκδοσης. Προβλέπονται σύντομες προθεσμίες που εξασφαλίζουν ότι το κράτος εκτέλεσης θα αναγνωρίσει και θα εκτελέσει την απόφαση, καθώς και ότι θα κοινοποιήσει την έκβαση στην αρχή έκδοσης άμεσα και με την ίδια ταχύτητα και τον ίδιο βαθμό προτεραιότητας όπως και για ανάλογες εγχώριες υποθέσεις. Επιπλέον, η αρχή εκτέλεσης πρέπει να λαμβάνει πλήρως υπόψη τις ιδιαίτερες απαιτήσεις που καθορίζονται στην απόφαση δέσμευσης, όπως την αναγκαιότητα της άμεσης δέσμευσης ή μια συγκεκριμένη ημερομηνία για τη δέσμευση.

Πρώτον, η αρχή εκτέλεσης πρέπει να λάβει την απόφαση αναγνώρισης και εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης το συντομότερο δυνατόν και το αργότερο 24 ώρες αφότου παραλάβει την απόφαση δέσμευσης.

Δεύτερον, η αρχή εκτέλεσης πρέπει να πραγματοποιήσει τη δέσμευση αμελλητί και το αργότερο 24 ώρες μετά τη λήψη της απόφασης για την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης και πρέπει να κοινοποιήσει αμελλητί την απόφασή της στην αρχή έκδοσης.

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η αρχή εκτέλεσης επικαλείται κάποιον λόγο απόρριψης ή αναβολής, οι αυστηρές αυτές προθεσμίες δεν μπορούν να τηρηθούν. Ως εκ τούτου, η πρόταση διευκρινίζει ότι στις περιπτώσεις αυτές, η αρχή εκτέλεσης οφείλει να ενεργεί αμελλητί.

Εκτός από τις προθεσμίες αυτές, το άρθρο 25 προβλέπει επίσης προθεσμία 3 ημερών εντός της οποίας η αρχή εκτέλεσης πρέπει να αναφέρει στην αρχή έκδοσης τα μέτρα που έχει λάβει.

Άρθρο 20: Αναβολή εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης

Το υπό εξέταση άρθρο προβλέπει τυποποιημένη διατύπωση για τις πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης, η οποία παρέχει τη δυνατότητα αναβολής της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης. Το κράτος εκτέλεσης μπορεί να αναβάλει την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης, εάν υπάρχει κίνδυνος να επηρεαστούν αρνητικά οι εν εξελίξει έρευνες ή εάν το περιουσιακό στοιχείο αποτελεί ήδη αντικείμενο απόφασης δέσμευσης ή εάν το περιουσιακό στοιχείο αποτελεί ήδη αντικείμενο απόφασης δέσμευσης που έχει εκδοθεί στο πλαίσιο άλλων ποινικών διαδικασιών στο κράτος εκτέλεσης. Η αρχή εκτέλεσης πρέπει να αναφέρει αμέσως την αναβολή της απόφασης δέσμευσης στην αρχή έκδοσης και μόλις ο λόγος αναβολής παύσει να υφίσταται, η αρχή εκτέλεσης πρέπει να εκτελέσει αμέσως την απόφαση και να ενημερώσει σχετικά την αρχή έκδοσης.

Άρθρο 21: Υποχρέωση ενημέρωσης του ενδιαφερομένου

Μετά την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης, η αρχή εκτέλεσης πρέπει να κοινοποιήσει την απόφασή της στο πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης και σε κάθε ενδιαφερόμενο, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τους κανόνες εμπιστευτικότητας που προβλέπονται στο άρθρο 22. Με αυτόν τον τρόπο, τα θιγόμενα πρόσωπα θα είναι σε θέση να κάνουν χρήση των μέσων έννομης προστασίας, χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την πορεία της δέσμευσης.

Άρθρο 22: Εμπιστευτικότητα

Οι περισσότερες αποφάσεις δέσμευσης περιέχουν πληροφορίες οι οποίες πρέπει να προστατεύονται, προκειμένου να διαφυλαχθεί η έρευνα. Το υπό εξέταση άρθρο εμπνέεται από το άρθρο 19 της οδηγίας 2014/41/ΕΕ σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή έρευνας και θεσπίζει την υποχρέωση των αρχών έκδοσης και εκτέλεσης να διαφυλάσσουν το απόρρητο της έρευνας. Η αρχή εκτέλεσης πρέπει να ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης σε περίπτωση που αδυνατεί να συμμορφωθεί με την απαίτηση εμπιστευτικότητας.

Άρθρο 23: Διάρκεια των αποφάσεων δέσμευσης

Κατ' αρχήν, το περιουσιακό στοιχείο θα πρέπει να παραμένει δεσμευμένο, έως ότου το κράτος έκδοσης λάβει οριστική απόφαση σχετικά με τη δήμευση ή την απαλλαγή του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου. Ωστόσο, μπορεί να υπάρχουν περιπτώσεις όπου η δέσμευση δεν φαίνεται να είναι πλέον δικαιολογημένη ή η διάρκειά της φαίνεται να είναι υπερβολική. Το υπό εξέταση άρθρο καθορίζει τους κανόνες για τον περιορισμό της περιόδου κατά την οποία το περιουσιακό στοιχείο θα πρέπει να παραμένει δεσμευμένο έπειτα από διαβουλεύσεις μεταξύ της αρχής εκτέλεσης και της αρχής έκδοσης. Δεν υπάρχει απαρέγκλιτη προθεσμία, αφού η διάρκεια των ερευνών και της δίκης μπορεί να δικαιολογεί μια μακρά περίοδο δέσμευσης. Εάν η αρχή έκδοσης δεν αιτιολογήσει τη μη αποδοχή του περιορισμού που προτείνει η αρχή εκτέλεσης εντός 6 εβδομάδων, η αρχή εκτέλεσης μπορεί να άρει την απόφαση δέσμευσης.

Άρθρο 24: Αδυναμία εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης

Η αρχή εκτέλεσης οφείλει να ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης αν είναι αδύνατο να εκτελέσει την απόφαση δέσμευσης επειδή το περιουσιακό στοιχείο έχει ήδη δημευτεί, έχει εξαφανιστεί, έχει καταστραφεί, δεν μπορεί να βρεθεί στον τόπο που αναφέρεται ή ο τόπος δεν είναι επαρκώς ακριβής.

Άρθρο 25: Υποβολή εκθέσεων

Το υπό εξέταση άρθρο ορίζει προθεσμία 3 ημερών εντός της οποίας η αρχή εκτέλεσης πρέπει να υποβάλει έκθεση σχετικά με τα μέτρα που έχουν ληφθεί και τα αποτελέσματα της εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης.

Κεφάλαιο IV - Γενικές διατάξεις

Το εν λόγω κεφάλαιο παρέχει γενικούς κανόνες για την αμοιβαία αναγνώριση τόσο των αποφάσεων δέσμευσης όσο και των αποφάσεων δήμευσης.

Άρθρο 26: Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση

Το κράτος εκτέλεσης είναι αρμόδιο να εκδίδει και να επιβάλλει μέτρα στην επικράτειά του μετά την αναγνώριση απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης. Για την εκτέλεση της απόφασης, εφαρμόζεται το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για τις εγγυήσεις, σε περίπτωση αποφάσεων που εκδίδονται στο κράτος εκτέλεσης σε σχέση με την απόφαση δέσμευσης ή την απόφαση δήμευσης.

Η απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης που εκδίδεται κατά νομικού προσώπου πρέπει να εκτελείται ακόμη και αν το κράτος εκτέλεσης δεν αναγνωρίζει την ποινική ευθύνη των νομικών προσώπων.

Εάν το κράτος έκδοσης δεν έχει συμφωνήσει, το κράτος εκτέλεσης δεν μπορεί να επιβάλει εναλλακτικά της δέσμευσης και της δήμευσης μέτρα, εκτός από εκείνα που προβλέπονται στο άρθρο 8 της πρότασης.

Άρθρο 27: Γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές

Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις αρμόδιες αρχές έκδοσης και εκτέλεσης, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2 παράγραφοι 8 και 9. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές που θα είναι αρμόδιες για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή. Η Επιτροπή θα μεριμνά ώστε οι πληροφορίες αυτές να είναι διαθέσιμες σε όλα τα κράτη μέλη και το Συμβούλιο.

Άρθρο 28: Επικοινωνία

Το υπό εξέταση άρθρο αφορά την επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων αρχών καθ' όλη τη διαδικασία της αμοιβαίας αναγνώρισης. Εκτός από τις συγκεκριμένες υποχρεώσεις που καθορίζονται σε επιμέρους άρθρα της πρότασης, προβλέπεται η γενική υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να διαβουλεύονται μεταξύ τους, εφόσον απαιτείται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αμοιβαίας αναγνώρισης.

Άρθρο 29: Πολλαπλές αποφάσεις

Αν εκδοθούν δύο ή περισσότερες αποφάσεις σχετικά με ένα χρηματικό ποσό σε βάρος του ίδιου προσώπου και δεν υπάρχουν επαρκή μέσα για να εκτελεστούν όλες οι αποφάσεις ή εάν ένα συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο καλύπτεται από πολλαπλές αποφάσεις, το κράτος εκτέλεσης πρέπει να αποφασίσει ποια/ποιες από τις αποφάσεις πρόκειται να εκτελεστεί/-ούν, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις περιστάσεις, όπως τα συμφέροντα των θυμάτων, την εμπλοκή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων, τις ημερομηνίες των αντίστοιχων αποφάσεων και τις ημερομηνίες διαβίβασής τους και, κατά περίπτωση, τη σχετική βαρύτητα και τον τύπο του αδικήματος.

Άρθρο 30: Διακοπή της εκτέλεσης

Η αρχή έκδοσης πρέπει να ενημερώνει αμέσως την αρχή εκτέλεσης για κάθε απόφαση ή μέτρο ως αποτέλεσμα των οποίων η απόφαση παύει να είναι εκτελεστή ή πρέπει να ανακληθεί από το κράτος εκτέλεσης για οποιονδήποτε άλλο λόγο.

Άρθρο 31: Διαχείριση και διάθεση των δεσμευμένων και δημευμένων περιουσιακών στοιχείων

Το κράτος εκτέλεσης διαχειρίζεται το δεσμευμένο ή δημευμένο περιουσιακό στοιχείο πριν από την οριστική μεταφορά του, με σκοπό να αποτρέψει την υποτίμηση της αξίας του.

Το παρόν άρθρο διευκρινίζει περαιτέρω τους κανόνες για τη διάθεση των δημευμένων περιουσιακών στοιχείων. Το δικαίωμα αποζημίωσης και αποκατάστασης του θύματος έχει

ληφθεί δεόντως υπόψη στο εν λόγω άρθρο, καθώς διασφαλίζεται ότι το δικαίωμα αποζημίωσης και αποκατάστασης του θύματος έχει προτεραιότητα έναντι των συμφερόντων των κρατών. Πρώτον, το άρθρο προβλέπει ότι το ποσό που αντιστοιχεί στην απόφαση παροχής αποζημίωσης ή αποκατάστασης θα περιέρχεται στο κράτος έκδοσης για σκοπούς αποζημίωσης ή αποκατάστασης του θύματος. Δεύτερον, εάν εκκρεμεί στο κράτος έκδοσης διαδικασία για την αποζημίωση ή αποκατάσταση του θύματος, το κράτος εκτέλεσης πρέπει να αρνηθεί τη διάθεση του δημευμένου περιουσιακού στοιχείου, έως ότου η απόφαση κοινοποιηθεί στην αρχή εκτέλεσης. Αυτό αποτελεί σημαντική καινοτομία στο νομικό πλαίσιο της ΕΕ, καθώς καμία από τις δύο αποφάσεις-πλαίσια δεν περιέχει διάταξη σχετικά με τα θύματα. Οι διατάξεις αυτές εξασφαλίζουν ότι τα θύματα δεν χάνουν τα δικαιώματά τους σε περιπτώσεις όπου τα περιουσιακά στοιχεία βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος· ταυτόχρονα, η διάταξη αυτή δεν εισάγει κάποιο νέο δικαίωμα για τα θύματα, εάν δεν υφίσταται τέτοιο δικαίωμα βάσει του εθνικού δικαίου.

Εκτός εάν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά, και λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης παροχής συνδρομής για την είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων σύμφωνα με την οδηγία 2010/24/ΕΕ, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες, οι οποίοι είναι εμπνευσμένοι από έναν κανόνα ισότητας μεταξύ των κρατών μελών, όπως ορίζεται στην απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου: Εάν το ποσό της απόφασης δήμευσης είναι μικρότερο από 10 000 EUR, το ποσό περιέρχεται στο κράτος εκτέλεσης. Πάνω από το ποσό αυτό, μεταφέρεται στο κράτος έκδοσης το 50 % του δημευμένου περιουσιακού στοιχείου σε μετρητά, ή ολόκληρο το περιουσιακό στοιχείο, εφόσον μεταφέρεται σε φυσική μορφή με τη συγκατάθεση του κράτους εκτέλεσης. Εάν δεν είναι δυνατό να εφαρμοστούν οι κανόνες αυτοί, τα περιουσιακά στοιχεία διατίθενται με άλλο τρόπο σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 32: Δαπάνες

Οι δαπάνες πρέπει να βαρύνουν είτε το κράτος εκτέλεσης, όταν προκύπτουν στο έδαφος του εν λόγω κράτους, είτε το κράτος έκδοσης, σε κάθε άλλη περίπτωση. Όταν το κράτος εκτέλεσης έχει υποβληθεί σε υπερβολικά υψηλές ή έκτακτες δαπάνες, μπορεί να προτείνει στο κράτος έκδοσης τον καταμερισμό των δαπανών.

Άρθρο 33: Μέσα έννομης προστασίας στο κράτος εκτέλεσης κατά της αναγνώρισης και της εκτέλεσης

Το υπό εξέταση άρθρο προβλέπει την άσκηση μέσου έννομης προστασίας στο κράτος εκτέλεσης κατά της αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης. Κάθε ενδιαφερόμενο μέρος, συμπεριλαμβανομένων καλόπιστων τρίτων, μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου στο κράτος εκτέλεσης για να διατηρήσει τα δικαιώματά του σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω κράτους. Η προσφυγή μπορεί να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα δυνάμει του δικαίου του κράτους εκτέλεσης. Ωστόσο, οι ουσιαστικοί λόγοι για την έκδοση της απόφασης δήμευσης σε ποινικές υποθέσεις δεν μπορούν να προσβληθούν ενώπιον δικαστηρίου του κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 34: Επιστροφή χρηματικών ποσών

Το κράτος έκδοσης οφείλει να επιστρέψει τυχόν χρηματικό ποσό που καταβλήθηκε ως αποζημίωση σε οποιοδήποτε μέρος μετά την εκτέλεση μιας απόφασης, εκτός εάν η ευθύνη βαρύνει αποκλειστικά τη συμπεριφορά του κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 35: Στατιστικά στοιχεία

Το υπό εξέταση άρθρο αφορά την υποχρέωση των κρατών μελών να συλλέγουν τακτικά από τις αρμόδιες αρχές και να τηρούν πλήρη στατιστικά στοιχεία σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης. Τα στατιστικά στοιχεία που συλλέγονται αποστέλλονται στην Επιτροπή ετησίως. Καθώς, επί του παρόντος, υπάρχει

έλλειψη περιεκτικών στοιχείων σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης, η υποχρέωση αυτή φαίνεται να είναι αναγκαία για τη διενέργεια εμπεριστατωμένης αξιολόγησης της λειτουργίας του μηχανισμού που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό.

Κεφάλαιο V - Τελικές διατάξεις

Άρθρο 36: Τροποποιήσεις του πιστοποιητικού και του εντύπου

Το τυποποιημένο πιστοποιητικό και το έντυπο που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και II της παρούσας πρότασης θα πρέπει να αποτελούν χρήσιμο εργαλείο για την απλούστευση και την επίσπευση στον μέγιστο δυνατό βαθμό της αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης. Για τον λόγο αυτόν, είναι απαραίτητο στο μέλλον να μπορούν να επιλύονται, το ταχύτερο δυνατόν, τα προβλήματα που έχουν εντοπιστεί σε σχέση με το περιεχόμενο του πιστοποιητικού και του εντύπου. Η τροποποίηση των δύο παραρτημάτων μέσω μιας πολύπλοκης και αμιγώς νομοθετικής διαδικασίας δεν ανταποκρίνεται στην απαίτηση αυτή. Ως εκ τούτου, στο άρθρο 37 προβλέπεται μια ταχύτερη και πιο ευέλικτη διαδικασία για τις τροποποιήσεις, μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

Άρθρο 37: Άσκηση της εξουσιοδότησης

Το υπό εξέταση άρθρο καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή έχει την εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που θα καθιστούν εφικτές τις αναγκαίες τροποποιήσεις του πιστοποιητικού και του εντύπου που επισυνάπτονται στην πρόταση. Καθορίζει μια τυποποιημένη διαδικασία που θα ακολουθείται για την έκδοση των εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

Άρθρο 38: Ρήτρα επανεξέτασης

Η Επιτροπή θα υποβάλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του.

Άρθρο 39: Αντικατάσταση

Ο παρών κανονισμός θα αντικαταστήσει τις αποφάσεις-πλαίσια 2003/577/ΔΕΥ και 2006/783/ΔΕΥ για τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από αυτόν. Οι αποφάσεις-πλαίσια 2003/577/ΔΕΥ και 2006/783/ΔΕΥ θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται σε σχέση με τα κράτη μέλη εκείνα που δεν δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 40: Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο προτεινόμενος κανονισμός θα αρχίσει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα. Στη συνέχεια, ο κανονισμός θα εφαρμοστεί έξι μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του, με εξαίρεση το άρθρο 27, το οποίο θα εφαρμοστεί από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 82 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει στόχο τη διατήρηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- (2) Η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση θεμελιώνεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων, αρχή η οποία χαρακτηρίζεται συχνά ως ακρογωνιαίος λίθος της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 και εξής.
- (3) Η δέσμευση και η δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος συγκαταλέγονται στα πλέον αποτελεσματικά μέσα για την καταπολέμηση του εγκλήματος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δεσμευτεί να εξασφαλίσει τον πιο αποτελεσματικό εντοπισμό, τη δήμευση και την επαναχρησιμοποίηση των περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης²⁴.
- (4) Δεδομένου ότι η εγκληματικότητα έχει συχνά διακρατικό χαρακτήρα, η αποτελεσματική διασυνοριακή συνεργασία είναι απαραίτητη για τη δέσμευση και δήμευση προϊόντων και οργάνων εγκλήματος.
- (5) Το ισχύον νομικό πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης αποτελείται από την απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση²⁵ και την απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις δήμευσης²⁶.

²⁴ «Το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης — Μια ανοικτή και ασφαλής Ευρώπη που εξυπηρετεί και προστατεύει τους πολίτες», ΕΕ C 115 της 4.5.2010, σ.1.

²⁵ ΕΕ L 196 της 2.8.2003, σ. 45.

²⁶ ΕΕ L 328 της 24.11.2006, σ. 59.

- (6) Οι εκθέσεις εφαρμογής της Επιτροπής σχετικά με τις αποφάσεις-πλαίσια 2003/577/ΔΕΥ και 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου δείχνουν ότι το υφιστάμενο καθεστώς για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης δεν είναι πλήρως αποτελεσματικό. Οι ισχύουσες πράξεις δεν έχουν υλοποιηθεί και εφαρμόστεί ομοιόμορφα στα κράτη μέλη, γεγονός το οποίο έχει οδηγήσει σε ανεπάρκειες ως προς την αμοιβαία αναγνώριση.
- (7) Το νομικό πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης δεν συμβαδίζει με τις πρόσφατες νομοθετικές εξελίξεις σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο. Πιο συγκεκριμένα, η οδηγία 2014/42/ΕΕ²⁷ θεσπίζει κοινούς ελάχιστους κανόνες για τη δέσμευση και τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων. Οι εν λόγω ελάχιστοι κοινοί κανόνες αφορούν τη δήμευση προϊόντων και οργάνων εγκλήματος, μεταξύ άλλων και σε περίπτωση ασθένειας και φυγής του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, εφόσον έχει κινηθεί ποινική διαδικασία για ποινικό αδίκημα, εκτεταμένη δήμευση και δήμευση εις χείρας τρίτου. Οι εν λόγω ελάχιστοι κοινοί κανόνες αφορούν επίσης τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων με σκοπό την ενδεχόμενη μεταγενέστερη δήμευσή τους. Οι τύποι δήμευσης και δέσμευσης που καλύπτονται από την οδηγία 2014/42/ΕΕ θα πρέπει επίσης να καλύπτονται από το νομικό πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση.
- (8) Κατά την έκδοση της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δήλωσαν ότι ένα αποτελεσματικό σύστημα δέσμευσης και δήμευσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι εγγενώς συνδεδεμένο με την εύρυθμη λειτουργία της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης. Λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη θέσπισης ενός ολοκληρωμένου συστήματος δέσμευσης και δήμευσης προϊόντων και οργάνων εγκλήματος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κάλεσαν την Επιτροπή να υποβάλει νομοθετική πρόταση για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης.
- (9) Στο Ευρωπαϊκό Θεματολόγιο για την Ασφάλεια²⁸, η Επιτροπή έκρινε ότι η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στηρίζεται στα αποτελεσματικά διασυνοριακά μέσα και ότι η αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων αποτελεί βασικό στοιχείο του πλαισίου ασφάλειας. Η Επιτροπή υπενθύμισε επίσης την ανάγκη να βελτιωθεί η αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης.
- (10) Στην ανακοίνωσή της προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με σχέδιο δράσης για την ενίσχυση της καταπολέμησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας²⁹, η Επιτροπή επεσήμανε την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι οι εγκληματίες που χρηματοδοτούν την τρομοκρατία θα στερούνται τα περιουσιακά τους στοιχεία. Για να αποδιοργανωθούν οι δραστηριότητες του οργανωμένου εγκλήματος που χρηματοδοτούν την τρομοκρατία, είναι απαραίτητη η αποστέρηση των εγκληματιών από τα προϊόντα του εγκλήματος. Για τον σκοπό αυτόν, είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι όλοι οι τύποι αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης εκτελούνται στον μέγιστο δυνατό βαθμό σε όλη την Ένωση μέσω της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.

²⁷ Οδηγία 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 127 της 29.4.2014, σ. 39).

²⁸ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή Περιφερειών με τίτλο *Το ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την ασφάλεια*, COM(2015) 185 final.

²⁹ COM(2016) 50 final.

- (11) Για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης, θα πρέπει να καθοριστούν οι κανόνες σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών μέσω νομικά δεσμευτικής και άμεσα εφαρμόσιμης νομικής πράξης της Ένωσης.
- (12) Είναι σημαντικό να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης περιουσιακών στοιχείων με τη θέσπιση κανόνων που υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν και να εκτελούν στο έδαφός τους αποφάσεις δέσμευσης και δήμευσης που έχουν εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.
- (13) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε απόφαση δήμευσης που επιβάλλεται από δικαστήριο έπειτα από διαδικασίες για ποινικό αδίκημα και σε κάθε απόφαση δέσμευσης που εκδίδεται με σκοπό μια ενδεχόμενη μεταγενέστερη δήμευση. Επομένως, θα πρέπει να καλύπτει όλους τους τύπους αποφάσεων που καλύπτονται από την οδηγία 2014/42/ΕΕ, καθώς και άλλους τύπους αποφάσεων που εκδίδονται χωρίς τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση, στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε αποφάσεις δέσμευσης και δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο αστικών ή διοικητικών διαδικασιών.
- (14) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει τις αποφάσεις δήμευσης και δέσμευσης που σχετίζονται με αδικήματα τα οποία καλύπτονται από την οδηγία 2014/42/ΕΕ, καθώς και τις αποφάσεις που σχετίζονται με άλλα αδικήματα. Τα αδικήματα δεν θα πρέπει επομένως να περιορίζονται στους τομείς ιδιαιτέρως σοβαρών εγκλημάτων με διασυννοριακή διάσταση, καθώς το άρθρο 82 της ΣΛΕΕ δεν απαιτεί τέτοιον περιορισμό σε σχέση με τα μέτρα για τη θέσπιση κανόνων και διαδικασιών με σκοπό τη διασφάλιση της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις.
- (15) Η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών, βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και της άμεσης εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων, προϋποθέτει την εμπιστοσύνη ότι οι αποφάσεις που θα αναγνωριστούν και θα εκτελεστούν εκδίδονται πάντοτε σύμφωνα με τις αρχές της νομιμότητας, της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Προϋποθέτει επίσης ότι θα διασφαλίζονται τα δικαιώματα των διαδίκων ή των καλόπιστων ενδιαφερομένων τρίτων.
- (16) Ο παρών κανονισμός δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της ΣΕΕ.
- (17) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης) και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ). Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.
- (18) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται λαμβανομένων υπόψη των οδηγιών 2010/64/ΕΕ³⁰, 2012/13/ΕΕ³¹, 2013/48/ΕΕ³², 2016/343³³, 2016/800³⁴ και 2016/1919

³⁰ Οδηγία 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία (ΕΕ L 280 της 26.10.2010, σ. 1).

³¹ Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 142 της 1.6.2012, σ. 1).

του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁵, που αφορούν τα δικονομικά δικαιώματα στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών.

- (19) Εκτός από το να διασφαλίζουν τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, οι κανόνες για τη διαβίβαση, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης θα πρέπει να διασφαλίζουν την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας ανάκτησης των περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης.
- (20) Για τον σκοπό αυτόν, οι αποφάσεις δέσμευσης και δήμευσης θα πρέπει να διαβιβάζονται απευθείας από την αρχή έκδοσης στην αρχή εκτέλεσης ή, ενδεχομένως, σε κεντρική αρχή.
- (21) Οι αποφάσεις δήμευσης θα πρέπει να διαβιβάζονται μαζί με ένα τυποποιημένο πιστοποιητικό.
- (22) Η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να αναγνωρίζει τις αποφάσεις δήμευσης χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις και να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή τους. Η απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης θα πρέπει να λαμβάνεται και η δήμευση θα πρέπει να πραγματοποιείται με την ταχύτητα και τον βαθμό προτεραιότητας που θα δινόταν σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση. Θα πρέπει να ορίζονται προθεσμίες, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική και ταχεία λήψη και εκτέλεση της απόφασης δήμευσης.
- (23) Λόγω του επείγοντος και προσωρινού χαρακτήρα της δέσμευσης, η απόφαση δέσμευσης θα πρέπει να εκδίδεται σε τυποποιημένο έντυπο. Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να εξακριβώνει κατά πόσον η έκδοση της απόφασης δέσμευσης είναι αναγκαία και αναλογική για τον σκοπό της προσωρινής αποτροπής της καταστροφής, μετατροπής, μετατόπισης, μεταφοράς ή διάθεσης ενός περιουσιακού στοιχείου. Για να εναρμονιστούν οι όροι για την έκδοση αποφάσεων δέσμευσης σε εγχώριες και διασυνοριακές υποθέσεις, η έκδοση απόφασης δέσμευσης βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να λαμβάνει χώρα μόνο όταν σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση θα μπορούσε να έχει εκδοθεί αντίστοιχη απόφαση.
- (24) Η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να αναγνωρίζει τις αποφάσεις δέσμευσης χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις και να λαμβάνει αμέσως τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή τους. Η απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης θα πρέπει να λαμβάνεται και η δήμευση θα πρέπει να πραγματοποιείται με την ταχύτητα και τον βαθμό προτεραιότητας που θα δινόταν σε

³² Οδηγία 2013/48/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου προσώπου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας του και με το δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα και με προζενικές αρχές κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας (ΕΕ L 294 της 6.11.2013, σ. 1).

³³ Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ L 65 της 11.3.2016, σ. 1).

³⁴ Οδηγία (ΕΕ) 2016/800 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 132 της 21.5.2016, σ. 1).

³⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1919 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2016, σχετικά με τη δικαστική αρωγή για υπόπτους και κατηγορουμένους στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών και για καταζητούμενους σε διαδικασίες εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (ΕΕ L 297 της 4.11.2016, σ.1).

παρόμοια εγχώρια υπόθεση. Θα πρέπει να ορίζονται προθεσμίες, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική και ταχεία λήψη και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.

- (25) Κατά την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας. Ειδικότερα, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να εγγυάται την εμπιστευτικότητα των πραγματικών περιστατικών και της ουσίας της απόφασης δέσμευσης.
- (26) Δεν θα πρέπει να απορρίπτεται η αναγνώριση και η εκτέλεση απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης για λόγους πλην αυτών που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Ειδικότερα, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να μην αναγνωρίζει και να μην εκτελεί μια απόφαση δήμευσης βάσει της αρχής του δεδικασμένου, των δικαιωμάτων οποιουδήποτε ενδιαφερομένου ή του δικαιώματος παράστασης σε δίκη.
- (27) Προτού αποφασίσει να εφαρμόσει έναν λόγο μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να διαβουλευτεί με την αρχή έκδοσης, προκειμένου να λάβει όλες τις αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες.
- (28) Η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αναβάλει την εκτέλεση μιας απόφασης δήμευσης ή δέσμευσης, ιδίως εάν η εκτέλεσή της μπορεί να βλάψει μια διεξαγόμενη ποινική έρευνα. Από τη στιγμή που ο λόγος αναβολής παύσει να υφίσταται, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης.
- (29) Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να ενημερώνεται αμελλητί σχετικά με την αδυναμία εκτέλεσης μιας απόφασης. Η αδυναμία αυτή μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι το περιουσιακό στοιχείο έχει ήδη δημευτεί, έχει εξαφανιστεί, δεν μπορεί να εντοπιστεί στον τόπο που έχει υποδείξει η αρχή έκδοσης ή ο τόπος του περιουσιακού στοιχείου δεν έχει υποδειχθεί με επαρκή ακρίβεια.
- (30) Η εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης θα πρέπει να διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης και οι αρχές του θα πρέπει να είναι οι μόνες αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τις διαδικασίες εκτέλεσης.
- (31) Η ορθή πρακτική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού προϋποθέτει στενή επικοινωνία μεταξύ των εμπλεκόμενων αρμόδιων εθνικών αρχών, ιδίως σε περιπτώσεις ταυτόχρονης εκτέλεσης μιας απόφασης δήμευσης σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαβουλεύονται μεταξύ τους όποτε αυτό είναι αναγκαίο.
- (32) Στις διασυνοριακές υποθέσεις, δεν θα πρέπει να θίγονται τα δικαιώματα αποζημίωσης και αποκατάστασης των θυμάτων. Οι κανόνες για τη διάθεση των δημευμένων περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στην αποζημίωση των θυμάτων και την επιστροφή των περιουσιακών στοιχείων σε αυτά. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις υποχρεώσεις τους να συνδράμουν στην είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων από άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με την οδηγία 2010/24/ΕΕ³⁶.
- (33) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να είναι σε θέση να απαιτούν μεταξύ τους την επιστροφή των δαπανών που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Εάν, ωστόσο, το κράτος εκτέλεσης έχει υποβληθεί σε σημαντικές ή

³⁶ Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2010, περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα (ΕΕ L 84, 31.3.2010, σ. 1).

έκτακτες δαπάνες, η αρχή εκτέλεσης υποβάλλει πρόταση για τον καταμερισμό των δαπανών η οποία θα πρέπει να ληφθεί υπόψη από την αρχή έκδοσης.

- (34) Κάθε ενδιαφερόμενο μέρος, συμπεριλαμβανομένων καλόπιστων τρίτων, θα πρέπει να διαθέτει μέσα έννομης προστασίας κατά της αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης, προκειμένου να διατηρήσει τα δικαιώματά του, καθώς και την πραγματική δυνατότητα αμφισβήτησης της απόφασης ενώπιον δικαστηρίου ή διεκδίκησης του τίτλου ιδιοκτησίας ή άλλων δικαιωμάτων ιδιοκτησίας σύμφωνα με την οδηγία 2014/42/ΕΕ. Η προσφυγή θα πρέπει να ασκείται ενώπιον δικαστηρίου του κράτους εκτέλεσης.
- (35) Για την τροποποίηση του πιστοποιητικού και του εντύπου που παρατίθενται στα παραρτήματα I και II του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχει ιδιαίτερη σημασία για την Επιτροπή να διεξαγάγει τις απαιτούμενες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού έργου της για τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, συμπεριλαμβανομένων διαβουλεύσεων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Η Επιτροπή, κατά την επεξεργασία και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, θα πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (36) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης, δεν μπορεί να επιτευχθεί σε ικανοποιητικό βαθμό από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (37) Οι διατάξεις της απόφασης-πλαισίου 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου όσον αφορά τη δέσμευση αποδεικτικών στοιχείων έχουν ήδη αντικατασταθεί από την οδηγία 2014/41/ΕΕ³⁷. Οι διατάξεις της απόφασης-πλαισίου 2003/577/ΔΕΥ όσον αφορά τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ενόψει μεταγενέστερης δήμευσης αυτών θα πρέπει να αντικατασταθούν από τον παρόντα κανονισμό μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από αυτόν. Οι διατάξεις για τη δέσμευση αποδεικτικών στοιχείων και για τη δέσμευση ενόψει μεταγενέστερης δήμευσης θα πρέπει να ευθυγραμμιστούν. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να αντικαταστήσει την απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου, μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από αυτόν.
- (38) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας σε σχέση με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, *[το Ηνωμένο Βασίλειο/η Ιρλανδία γνωστοποίησε ότι επιθυμεί να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού] ή [με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο/η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του].*

³⁷

Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

- (39) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και ως εκ τούτου δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους ένα κράτος μέλος αναγνωρίζει και εκτελεί στο έδαφός του απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης η οποία εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.
2. Ο παρών κανονισμός δεν μεταβάλλει την υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της ΣΕΕ.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- (1) «απόφαση δήμευσης»: ποινή ή μέτρο που επιβάλλεται αμετακλήτως από δικαστήριο κατόπιν διαδικασίας για ποινικό αδίκημα και καταλήγει στην οριστική αποστέρηση του περιουσιακού στοιχείου από φυσικό ή νομικό πρόσωπο·
- (2) «απόφαση δέσμευσης»: οποιαδήποτε δικαστική απόφαση που εκδίδεται ή επικυρώνεται από την αρχή που αναφέρεται στο σημείο (8) σε σχέση με απόφαση δέσμευσης του κράτους έκδοσης για την προσωρινή αποτροπή της καταστροφής, μετατροπής, μετακίνησης, μεταφοράς ή διάθεσης περιουσιακών στοιχείων με σκοπό την ενδεχόμενη μεταγενέστερη δήμευσή τους·
- (3) «περιουσιακό στοιχείο»: οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο, υλικό ή άυλο, κινητό ή ακίνητο, καθώς και τα νομικά έγγραφα ή πράξεις που αποδεικνύουν τίτλο ή δικαίωμα επί του περιουσιακού στοιχείου, για τα οποία η αρχή έκδοσης κρίνει ότι:
 - α) συνιστούν προϊόντα αδικήματος, ή ισοδυναμούν με προϊόντα αδικήματος, είτε στο σύνολο είτε σε μέρος της αξίας των προϊόντων αυτών,
 - β) συνιστούν τα όργανα του αδικήματος αυτού, ή την αξία των οργάνων αυτών,
 - γ) υπόκεινται σε δήμευση κατόπιν της εφαρμογής, στο κράτος έκδοσης, οποιωνδήποτε από τις εξουσίες δήμευσης που προβλέπονται στην οδηγία 2014/42/ΕΕ ή

- δ) υπόκεινται σε δήμευση σύμφωνα με οποιεσδήποτε άλλες διατάξεις σχετικά με εξουσίες δήμευσης βάσει της νομοθεσίας του κράτους έκδοσης·
- (4) «προϊόντα»: οποιαδήποτε οικονομικά πλεονεκτήματα προερχόμενα άμεσα ή έμμεσα από ποινικά αδικήματα· ενδέχεται να συνίστανται σε κάθε μορφή περιουσιακού στοιχείου και περιλαμβάνουν κάθε μεταγενέστερη επανεπένδυση ή μετατροπή άμεσων προϊόντων και κάθε σημαντικό όφελος·
- (5) «όργανα»: κάθε είδους αντικείμενα που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν με οποιονδήποτε τρόπο, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, για να διαπραχθούν ένα ή περισσότερα ποινικά αδικήματα·
- (6) «κράτος έκδοσης»: το κράτος μέλος στο οποίο έχει εκδοθεί απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας·
- (7) «κράτος εκτέλεσης»: το κράτος μέλος στο οποίο έχει διαβιβαστεί απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης με σκοπό την αναγνώριση και εκτέλεσή της·
- (8) «αρχή έκδοσης»:
- α) σε σχέση με τις αποφάσεις δέσμευσης:
- (1) δικαστής, δικαστήριο, ανακριτής ή εισαγγελέας με αρμοδιότητα στη συγκεκριμένη υπόθεση· ή
- (2) κάθε άλλη αρμόδια αρχή ορισθείσα από το κράτος έκδοσης η οποία είναι αρμόδια στις ποινικές διαδικασίες να διατάσσει τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ή την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Επιπλέον, προτού διαβιβαστεί στην αρχή εκτέλεσης, η απόφαση δέσμευσης επικυρώνεται, αφού εξεταστεί αν τηρεί τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού για την έκδοση τέτοιας απόφασης, ιδίως αυτές του άρθρου 13 παράγραφος 1, από δικαστή, δικαστήριο, ανακριτή ή εισαγγελέα στο κράτος έκδοσης. Αν η απόφαση έχει επικυρωθεί από τέτοια αρχή, η αρχή αυτή μπορεί επίσης να θεωρηθεί αρχή έκδοσης για τους σκοπούς της διαβίβασης της απόφασης·
- β) σε σχέση με τις αποφάσεις δήμευσης, αρμόδια αρχή ορισθείσα από το κράτος έκδοσης η οποία, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, έχει την αρμοδιότητα να εκτελεί απόφαση δήμευσης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·
- (9) «αρχή εκτέλεσης»: αρχή αρμόδια να αναγνωρίζει μια απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης και να εξασφαλίζει την εκτέλεσή της σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις ισχύουσες διαδικασίες σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση.

Άρθρο 3

Αδικήματα

1. Η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης εκτελείται χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιίνου των πράξεων, εάν οι πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης συνιστούν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα αδικήματα, όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης, και εφόσον

τιμωρούνται στο κράτος έκδοσης με ποινή στερητική της ελευθερίας μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών:

- συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
- τρομοκρατία,
- εμπορία ανθρώπων,
- σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
- παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- διαφθορά,
- απάτη και συναφή με απάτη ποινικά αδικήματα, όπως ορίζονται στην οδηγία 2017/xxx/ΕΕ σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης,
- απάτη, συμπεριλαμβανομένης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ,
- ηλεκτρονικά εγκλήματα,
- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένων του παρανόμου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παρανόμου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- παροχή βοήθειας για παράνομη είσοδο και διαμονή,
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,
- παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,
- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία,
- ρατσισμός και ξενοφοβία,
- οργανωμένες ή ένοπλες κλοπές,
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- υπεξαίρεση,
- «προστασία» έναντι χρημάτων και εκβίαση,
- παραποίηση και πειρατεία προϊόντων,
- πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία τους,
- απάτη και πλαστογραφία που αφορά τα μέσα πληρωμής πλην των μετρητών,
- λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- βιασμός,
- εμπρησμός,
- εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- αεροπειρατεία ή πειρατεία,
- δολιοφθορά.

2. Για τα αδικήματα που δεν καλύπτονται από την παράγραφο 1, το κράτος εκτέλεσης μπορεί να εξαρτά την αναγνώριση και την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης από την προϋπόθεση ότι οι πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης συνιστούν αδίκημα δυνάμει του δικαίου του κράτους εκτέλεσης, όποια και αν είναι η αντικειμενική τους υπόσταση ή ο χαρακτηρισμός τους βάσει του δικαίου του κράτους έκδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ, ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΗΜΕΥΣΗΣ

Άρθρο 4

Διαβίβαση των αποφάσεων δήμευσης

1. Η απόφαση δήμευσης ή επικυρωμένο αντίγραφό της, μαζί με το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο άρθρο 7, διαβιβάζονται απευθείας στην αρχή εκτέλεσης ή, κατά περίπτωση, στην κεντρική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2, με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη, υπό προϋποθέσεις που επιτρέπουν στην αρχή εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητά τους.
2. Όταν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό, διαβιβάζεται στο κράτος μέλος στο οποίο η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα.
3. Όταν η απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, η απόφαση διαβιβάζεται στο κράτος μέλος στο οποίο η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι βρίσκεται το περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης.
4. Αν δεν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι οι οποίοι θα επέτρεπαν στην αρχή έκδοσης να καθορίσει το κράτος μέλος στο οποίο πρέπει να διαβιβαστεί η απόφαση δήμευσης, η απόφαση αυτή διαβιβάζεται στο κράτος μέλος στο οποίο έχει τη συνήθη κατοικία του ή την έδρα του, αντιστοίχως, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση.
5. Εάν η αρμόδια αρχή εκτέλεσης είναι άγνωστη, η αρχή έκδοσης προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες έρευνες, μεταξύ άλλων μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου³⁸, για να λάβει την πληροφορία αυτή από το κράτος εκτέλεσης.
6. Εάν η αρχή του κράτους εκτέλεσης η οποία παραλαμβάνει μια απόφαση δήμευσης δεν έχει αρμοδιότητα να την αναγνωρίσει και να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, διαβιβάζει αμέσως την απόφαση δήμευσης στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης στο κράτος μέλος της και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης.

Άρθρο 5

Διαβίβαση απόφασης δήμευσης σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης

1. Η απόφαση δήμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά.

³⁸

Απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 130.

2. Απόφαση δήμευσης που αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης συγχρόνως, όταν:
 - α) η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι τα διάφορα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης,
 - β) η δήμευση συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης συνεπάγεται ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, ή
 - γ) η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι ένα συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης βρίσκεται σε ένα από δύο ή περισσότερα προσδιοριζόμενα κράτη εκτέλεσης.
3. Απόφαση δήμευσης που αφορά χρηματικό ποσό μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης συγχρόνως όταν η αρχή έκδοσης κρίνει ότι συντρέχει ειδικός λόγος προς τούτο, ιδίως όταν:
 - α) το οικείο περιουσιακό στοιχείο δεν έχει δεσμευτεί βάσει του παρόντος κανονισμού, ή
 - β) η αξία του περιουσιακού στοιχείου που μπορεί να δημευτεί στο κράτος έκδοσης και σε κάθε κράτος εκτέλεσης είναι πιθανόν να μην επαρκεί για την κάλυψη του συνολικού ποσού που προβλέπει η απόφαση δήμευσης.

Άρθρο 6

Συνέπειες της διαβίβασης των αποφάσεων δήμευσης

1. Η διαβίβαση απόφασης δήμευσης σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 δεν περιορίζει το δικαίωμα του κράτους έκδοσης να εκτελέσει το ίδιο την απόφαση.
2. Όταν απόφαση δήμευσης που αφορά χρηματικό ποσό διαβιβάζεται σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης, η συνολική αξία που προκύπτει από την εκτέλεσή της δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέγιστο ποσό που καθορίζεται στην απόφαση δήμευσης.
3. Η αρχή έκδοσης πληροφορεί αμέσως την αρχή εκτέλεσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη:
 - α) εάν θεωρεί ότι υπάρχει κίνδυνος να προκύψει εκτέλεση πέρα από το μέγιστο ποσό, ιδίως βάσει πληροφοριών που της κοινοποιεί η αρχή εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο β),
 - β) εάν η απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης έχει εκτελεστεί, εν όλω ή εν μέρει, στο κράτος έκδοσης ή σε άλλο κράτος εκτέλεσης, αναφέροντας το ποσό που απομένει για την πλήρη εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης,
 - γ) εάν, μετά τη διαβίβαση απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 4, μια αρχή του κράτους έκδοσης λάβει χρηματικό ποσό το οποίο έχει καταβάλει αυτοβούλως ο ενδιαφερόμενος σύμφωνα με την απόφαση.

Στην περίπτωση εφαρμογής του σημείου β), η αρχή έκδοσης ενημερώνει το συντομότερο δυνατόν την αρχή εκτέλεσης αν έχει παύσει να υφίσταται ο προαναφερόμενος κίνδυνος.

4. Εάν το κράτος έκδοσης έχει δηλώσει ότι επιθυμεί να ανακαλέσει την απόφαση από το κράτος εκτέλεσης για οποιονδήποτε λόγο, το κράτος εκτέλεσης διακόπτει αμέσως την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης.

Άρθρο 7

Τυποποιημένο πιστοποιητικό

1. Η αρχή έκδοσης συμπληρώνει το πιστοποιητικό που ορίζεται στο παράρτημα I, το υπογράφει και πιστοποιεί το περιεχόμενό του ως ακριβές και ορθό.
2. Η αρχή έκδοσης μεταφράζει το πιστοποιητικό στην επίσημη γλώσσα του κράτους εκτέλεσης ή σε όποια άλλη γλώσσα υποδείξει το κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 3.
3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αναφέρει σε δήλωση την οποία υποβάλλει στην Επιτροπή, ότι δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

Άρθρο 8

Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης αναγνωρίζει χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις τις αποφάσεις δήμευσης οι οποίες διαβιβάζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή τους, με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο θα εκτελούνταν αν είχαν εκδοθεί από αρχή του κράτους εκτέλεσης, εκτός αν η εν λόγω αρχή αποφασίσει να επικαλεστεί έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης που προβλέπονται στο άρθρο 9 ή έναν από τους λόγους αναβολής που προβλέπονται στο άρθρο 11.
2. Εάν μια απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης μπορούν, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης, να συμφωνήσουν ότι η δήμευση στο κράτος εκτέλεσης μπορεί να λάβει τη μορφή απαίτησης καταβολής χρηματικού ποσού αντίστοιχου προς την αξία του περιουσιακού στοιχείου.
3. Εάν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό, η αρχή εκτέλεσης, εφόσον δεν επιτευχθεί η καταβολή του ποσού, εκτελεί την απόφαση δήμευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 επί οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου είναι διαθέσιμο για τον σκοπό αυτόν. Η αρχή εκτέλεσης μετατρέπει, εφόσον είναι αναγκαίο, το προς δήμευση ποσό στο νόμισμα του κράτους εκτέλεσης με βάση την ισοτιμία που ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης δήμευσης.
4. Μόλις ολοκληρωθεί η εκτέλεση της απόφασης, η αρχή εκτέλεσης πληροφορεί την αρχή έκδοσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.

Άρθρο 9

Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης των αποφάσεων δήμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να μην αναγνωρίσει και να μην εκτελέσει αποφάσεις δήμευσης μόνο εάν:

- α) το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 7 είναι ελλιπές, περιέχει πρόδηλα σφάλματα ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση δήμευσης, και δεν έχει συμπληρωθεί κατόπιν των διαβουλεύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2·
- β) η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης θα αντέβαινε στην αρχή του δεδικασμένου·
- γ) το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης προβλέπει ασυλία ή προνόμιο που καθιστά αδύνατη την εκτέλεση εγχώριας απόφασης δήμευσης επί του εν λόγω περιουσιακού στοιχείου·
- δ) η απόφαση δήμευσης βασίζεται σε ποινικό αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και εν μέρει ή εξ ολοκλήρου στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης, και η συμπεριφορά για την οποία εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης δεν συνιστά αδίκημα στο κράτος εκτέλεσης·
- ε) τα δικαιώματα οποιουδήποτε καλόπιστου τρίτου που προβλέπονται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης καθιστούν αδύνατη την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, ακόμη και όταν αυτό οφείλεται στην εφαρμογή μέσων έννομης προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 31·
- στ) σε περίπτωση που εφαρμόζεται το άρθρο 3 παράγραφος 2, η συμπεριφορά επί της οποίας βασίζεται η απόφαση δήμευσης δεν συνιστά αδίκημα κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης· ωστόσο, όσον αφορά φορολογικά και τελωνειακά αδικήματα και αδικήματα περί το συνάλλαγμα, η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης δεν επιτρέπεται να απορριφθεί λόγω του γεγονότος ότι η νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή δασμούς ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου ρυθμίσεις περί φόρων, δεσμών, τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνες του κράτους έκδοσης·
- ζ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 7, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που κατέληξε στην έκδοση απόφασης δήμευσης η οποία συνδέεται με οριστική καταδίκη.

Αυτός ο λόγος μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που το πιστοποιητικό αναφέρει ότι το πρόσωπο, σύμφωνα με τις περαιτέρω διαδικαστικές απαιτήσεις που ορίζονται στο εθνικό δίκαιο του κράτους έκδοσης:

- (1) κλητεύθηκε σε εύθετο χρόνο αυτοπροσώπως και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που κατέληξε στην έκδοση απόφασης δήμευσης, ή ενημερώθηκε επισήμως με άλλα μέσα για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης κατά τέτοιον τρόπο ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι ήταν ενήμερο για την προγραμματισμένη δίκη, και είχε ενημερωθεί εγκαίρως ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση δήμευσης σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη·
- (2) ήταν ενήμερο για την προγραμματισμένη δίκη, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον/την εκπροσωπήσει στη δίκη και εκπροσωπήθηκε όντως από τον εν λόγω δικηγόρο στη δίκη· ή
- (3) αφού του επιδόθηκε η απόφαση δήμευσης και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του για νέα δίκη ή σε άσκηση ένδικου μέσου, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης·

- δήλωσε ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση δήμευσης ή
- δεν έχει ζητήσει επανεκδίκαση ή δεν έχει ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας.

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προτού αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή να μην εκτελέσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης με κάθε πρόσφορο μέσο και, εάν χρειάζεται, ζητεί από την αρχή έκδοσης να της παράσχει αμελλητί κάθε απαραίτητη πληροφορία.
3. Οποιαδήποτε απόφαση μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης λαμβάνεται αμελλητί και κοινοποιείται αμέσως στην αρχή έκδοσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.

Άρθρο 10

Προθεσμίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης

1. Η απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης λαμβάνεται και η δήμευση πραγματοποιείται με την ταχύτητα και τον βαθμό προτεραιότητας που θα δινόταν σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση και, σε κάθε περίπτωση, εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.
2. Η απόφαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης λαμβάνεται αμελλητί από την αρχή εκτέλεσης και, με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, το αργότερο 30 ημέρες μετά την παραλαβή της απόφασης δήμευσης από την αρχή εκτέλεσης.
3. Η αρχή εκτέλεσης κοινοποιεί αμελλητί στην αρχή έκδοσης την απόφασή της σχετικά με την απόφαση δήμευσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.
4. Εκτός αν συντρέχουν λόγοι αναβολής σύμφωνα με το άρθρο 11, η αρχή εκτέλεσης πραγματοποιεί αμελλητί τη δήμευση και, με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου, το αργότερο εντός 30 ημερών αφότου λάβει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.
5. Όταν, σε ειδικές περιπτώσεις, η αρχή εκτέλεσης δεν είναι δυνατόν να τηρήσει την προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 2 ή στην παράγραφο 4, ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης, και διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης για τον κατάλληλο χρόνο εκτέλεσης της δήμευσης. Σε αυτή την περίπτωση, η προθεσμία της παραγράφου 2 ή της παραγράφου 4 μπορεί να παραταθεί κατά 30 ημέρες το ανώτερο.

Άρθρο 11

Αναβολή εκτέλεσης των αποφάσεων δήμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αναβάλει την εκτέλεση μιας απόφασης δήμευσης που διαβιβάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 4:
 - α) εάν η εκτέλεσή της μπορεί να βλάψει μια διεξαγόμενη ποινική έρευνα, για όσο χρονικό διάστημα φαίνεται εύλογο·

- β) εάν, σε περίπτωση απόφασης δήμευσης που αφορά χρηματικό ποσό, θεωρεί ότι υπάρχει κίνδυνος η συνολική αξία που προέρχεται από την εκτέλεσή της να υπερβαίνει σημαντικά το ποσό που ορίζεται στην απόφαση δήμευσης λόγω ταυτόχρονης εκτέλεσης της απόφασης σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη·
 - γ) σε περίπτωση που έχει ήδη κινηθεί διαδικασία δήμευσης στο κράτος εκτέλεσης για τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία·
 - δ) στις περιπτώσεις άσκησης των μέσων έννομης προστασίας του άρθρου 33.
2. Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη σχετικά με την αναβολή της εκτέλεσης της απόφασης, συμπεριλαμβανομένων των λόγων για την αναβολή και, αν είναι δυνατόν, σχετικά με την αναμενόμενη διάρκεια της αναβολής.
3. Μόλις εκλείψει ο λόγος αναβολής, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει αμελλητί τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.

Άρθρο 12

Αδυναμία εκτέλεσης μιας απόφασης δήμευσης

Όταν η απόφαση δήμευσης είναι αδύνατον να εκτελεστεί, διότι το υπό δήμευση περιουσιακό στοιχείο έχει ήδη δημευτεί, έχει εξαφανιστεί, έχει καταστραφεί, δεν μπορεί να βρεθεί στον τόπο που αναφέρεται στο πιστοποιητικό ή διότι ο τρόπος του περιουσιακού στοιχείου δεν προσδιορίζεται επακριβώς, ακόμη και έπειτα από διαβούλευση με την αρχή έκδοσης, ενημερώνεται αμελλητί η αρχή έκδοσης. Όταν αυτό είναι εφικτό, η απόφαση μπορεί να εκτελεστεί επί άλλου περιουσιακού στοιχείου σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 ή 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ, ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

Άρθρο 13

Προϋποθέσεις έκδοσης και διαβίβασης των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η αρχή έκδοσης μπορεί να εκδίδει αποφάσεις δέσμευσης υπό τον όρο ότι πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:
- α) η έκδοση της απόφασης είναι απαραίτητη και αναλογική προκειμένου να αποφευχθεί προσωρινά η καταστροφή, μετατροπή, μετατόπιση, μεταφορά ή διάθεση των περιουσιακών στοιχείων με σκοπό την ενδεχόμενη μεταγενέστερη δήμευσή τους, λαμβανομένων υπόψη των δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου,
 - β) η απόφαση θα μπορούσε να είχε διαταχθεί υπό τις ίδιες προϋποθέσεις σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση και
 - γ) ο λόγος ή οι λόγοι της απόφασης υποδεικνύονται δεόντως, τουλάχιστον συνοπτικά.
2. Οι όροι της παραγράφου 1 αξιολογούνται σε κάθε υπόθεση από την αρχή έκδοσης.

3. Όταν μια αρχή εκτέλεσης έχει λόγους να πιστεύει ότι δεν έχουν εκπληρωθεί οι όροι της παραγράφου 1, αφού εκτελέσει την απόφαση, μπορεί να διαβουλευτεί με την αρχή έκδοσης σχετικά με τη σημασία εξακολούθησης της δέσμευσης. Η εν λόγω διαβούλευση δεν καθυστερεί την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης. Μετά τη διαβούλευση αυτή, η αρχή έκδοσης δύναται να ανακαλέσει την απόφαση.

Άρθρο 14

Διαβίβαση των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η απόφαση δέσμευσης διαβιβάζεται στη μορφή που αναφέρεται στο άρθρο 16 από την αρχή έκδοσης απευθείας στην αρχή εκτέλεσης ή, κατά περίπτωση, στην κεντρική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2, με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη, υπό προϋποθέσεις που επιτρέπουν στην αρχή εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητά της.
2. Όταν η απόφαση δέσμευσης αφορά χρηματικό ποσό, διαβιβάζεται στο κράτος μέλος στο οποίο η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα.
3. Όταν η απόφαση δέσμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, διαβιβάζεται στο κράτος μέλος στο οποίο η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι βρίσκεται το περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δέσμευσης.
4. Αν δεν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι οι οποίοι θα επέτρεπαν στην αρχή έκδοσης να καθορίσει το κράτος μέλος στο οποίο πρέπει να διαβιβαστεί η απόφαση δέσμευσης, η απόφαση αυτή διαβιβάζεται στο κράτος μέλος στο οποίο έχει τη συνήθη κατοικία του ή την έδρα του, αντιστοίχως, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί η απόφαση.
5. Η απόφαση δέσμευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1:
 - α) συνοδεύεται από απόφαση δήμευσης που διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 4, ή
 - β) περιέχει την εντολή σύμφωνα με την οποία το περιουσιακό στοιχείο παραμένει στο κράτος εκτέλεσης εν αναμονή της διαβίβασης της απόφασης δήμευσης σύμφωνα με το άρθρο 4. Η αρχή έκδοσης σημειώνει την προβλεπόμενη ημερομηνία για τη διαβίβαση αυτή, με τη μορφή που αναφέρεται στο άρθρο 16.
6. Η αρχή έκδοσης ενημερώνει την αρχή εκτέλεσης για οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο, περιλαμβανομένων καλόπιστων τρίτων, για τον οποίο γνωρίζει ότι επηρεάζεται από την απόφαση δέσμευσης.
7. Εάν η αρμόδια αρχή εκτέλεσης είναι άγνωστη, η αρχή έκδοσης προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες έρευνες, μεταξύ άλλων και μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου³⁹, για να λάβει την πληροφορία αυτή από το κράτος εκτέλεσης.
8. Εάν η αρχή εκτέλεσης η οποία παραλαμβάνει μια απόφαση δέσμευσης δεν έχει αρμοδιότητα να την αναγνωρίσει και να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή

³⁹ Απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 130.

της, διαβιβάζει αμέσως την απόφαση δέσμευσης στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης στο κράτος μέλος της και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης.

Άρθρο 15

Διαβίβαση απόφασης δέσμευσης σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης

1. Η απόφαση δέσμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 14 σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά.
2. Απόφαση δέσμευσης που αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης ταυτόχρονα, όταν:
 - α) η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι τα διάφορα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δέσμευσης βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης,
 - β) η δέσμευση συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από την απόφαση δέσμευσης συνεπάγεται ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, ή
 - γ) η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι ένα συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δέσμευσης βρίσκεται σε ένα από δύο ή περισσότερα προσδιοριζόμενα κράτη εκτέλεσης.
3. Απόφαση δέσμευσης που αφορά χρηματικό ποσό μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης συγχρόνως, όταν η αρχή έκδοσης κρίνει ότι συντρέχει ειδικός λόγος προς τούτο, ιδίως όταν η εκτιμώμενη αξία του περιουσιακού στοιχείου που μπορεί να δεσμευτεί στο κράτος έκδοσης και σε κάθε κράτος εκτέλεσης είναι πιθανόν να μην επαρκεί για την κάλυψη του συνολικού ποσού που προβλέπει η απόφαση δέσμευσης.

Άρθρο 16

Μορφή της απόφασης δέσμευσης

1. Η απόφαση δέσμευσης εκδίδεται στη μορφή που καθορίζεται στο παράρτημα II.
2. Η αρχή έκδοσης συμπληρώνει το έντυπο, το υπογράφει και πιστοποιεί το περιεχόμενό του ως ακριβές και ορθό.
3. Η αρχή έκδοσης μεταφράζει την απόφαση δέσμευσης σε επίσημη γλώσσα του κράτους εκτέλεσης ή σε όποια άλλη γλώσσα υποδείξει το εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 4.
4. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αναφέρει σε δήλωση την οποία υποβάλλει στην Επιτροπή, ότι δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

Άρθρο 17

Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης

Η αρχή εκτέλεσης αναγνωρίζει χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις τις αποφάσεις δέσμευσης οι οποίες διαβιβάζονται σύμφωνα με το άρθρο 14 και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή τους, εκτός αν η εν λόγω αρχή αποφασίσει να επικαλεστεί έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης που προβλέπονται στο άρθρο 18 ή έναν από τους λόγους αναβολής που προβλέπονται στο άρθρο 20.

Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να μην αναγνωρίσει και να μην εκτελέσει αποφάσεις δέσμευσης μόνο εάν:
 - α) το έντυπο που προβλέπεται στο άρθρο 16 είναι ελλιπές ή περιέχει πρόδηλα σφάλματα, και δεν έχει συμπληρωθεί κατόπιν των διαβουλεύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2·
 - β) η εκτέλεση της απόφασης θα αντέβαινε στην αρχή του δεδικασμένου·
 - γ) το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης προβλέπει ασυλία ή προνόμιο που καθιστά αδύνατη την εκτέλεση εγχώριας απόφασης δέσμευσης επί του εν λόγω περιουσιακού στοιχείου·
 - δ) η απόφαση δέσμευσης βασίζεται σε ποινικό αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και εν μέρει ή εξ ολοκλήρου στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης, και η συμπεριφορά για την οποία εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης δεν συνιστά αδίκημα στο κράτος εκτέλεσης·
 - ε) σε περίπτωση που εφαρμόζεται το άρθρο 3 παράγραφος 2, η συμπεριφορά επί της οποίας βασίζεται η απόφαση δέσμευσης δεν συνιστά αδίκημα κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης· ωστόσο, όσον αφορά φορολογικά και τελωνειακά αδικήματα και αδικήματα περί το συνάλλαγμα, η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης δεν απορρίπτεται λόγω του γεγονότος ότι η νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή δασμούς ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου ρυθμίσεις περί φόρων, δεσμών, τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνες του κράτους έκδοσης.
2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προτού αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή να μην εκτελέσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση δέσμευσης, η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης με κάθε πρόσφορο μέσο και, εάν χρειάζεται, ζητεί από την αρχή έκδοσης να της παράσχει αμελλητί κάθε απαραίτητη πληροφορία.
3. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να άρει την απόφαση δέσμευσης εάν, κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης, αντιληφθεί ότι ισχύει ένας από τους λόγους μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης.

Προθεσμίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης λαμβάνεται και η δέσμευση πραγματοποιείται με την ταχύτητα και τον βαθμό προτεραιότητας που θα δινόταν σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση και, σε κάθε περίπτωση, εντός των προθεσμιών που ορίζει το παρόν άρθρο.
2. Σε περίπτωση που η αρχή έκδοσης έχει δηλώσει στην απόφαση δέσμευσης ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για τους οποίους θεωρεί ότι το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο πρόκειται να μετακινηθεί ή να καταστραφεί προσεχώς και ότι είναι αναγκαία η άμεση δέσμευσή του, ή εάν η αρχή έκδοσης έχει δηλώσει στην απόφαση δέσμευσης ότι το μέτρο της δέσμευσης πρέπει να πραγματοποιηθεί σε συγκεκριμένη ημερομηνία, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει πλήρως υπόψη την απαίτηση αυτή.
3. Η απόφαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης λαμβάνεται από την αρχή εκτέλεσης αμελλητί ή, κατόπιν διαβούλευσης με την αρχή

έκδοσης σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2, το συντομότερο δυνατόν και, με την επιφύλαξη της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, το αργότερο 24 ώρες μετά την παραλαβή της απόφασης δέσμευσης από την αρχή εκτέλεσης.

4. Σε περίπτωση διαβούλευσης της αρχής εκτέλεσης με την αρχή έκδοσης σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει αμελλητί την απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.
5. Η αρχή εκτέλεσης κοινοποιεί αμελλητί στην αρχή έκδοσης την απόφασή της σχετικά με την απόφαση δέσμευσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.
6. Εκτός αν συντρέχουν λόγοι αναβολής σύμφωνα με το άρθρο 20, η αρχή εκτέλεσης πραγματοποιεί αμελλητί τη δέσμευση και, με την επιφύλαξη της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, το αργότερο εντός 24 ωρών αφότου λάβει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.
7. Όταν σε ειδικές περιπτώσεις, η αρχή εκτέλεσης δεν είναι δυνατόν να τηρήσει την προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 3 ή στην παράγραφο 6, ενημερώνει αμέσως την αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης, και διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης για τον κατάλληλο χρόνο εκτέλεσης της δέσμευσης.

Άρθρο 20

Αναβολή εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αναβάλει την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης που διαβιβάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 14:
 - (1) εάν η εκτέλεσή της μπορεί να βλάψει μια διεξαγόμενη ποινική έρευνα, για όσο χρονικό διάστημα φαίνεται εύλογο·
 - (2) το περιουσιακό στοιχείο υπόκειται ήδη σε απόφαση δέσμευσης και έως ότου αρθεί η απόφαση αυτή· ή
 - (3) το περιουσιακό στοιχείο υπόκειται ήδη σε απόφαση που έχει εκδοθεί στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας στο κράτος εκτέλεσης και έως ότου αρθεί η απόφαση αυτή.
 - (4) Ωστόσο, το παρόν σημείο εφαρμόζεται μόνον όταν η σχετική απόφαση έχει προτεραιότητα επί των μεταγενέστερων εθνικών αποφάσεων δέσμευσης στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά το εθνικό δίκαιο.
2. Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως την αρχή έκδοσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη σχετικά με την αναβολή της εκτέλεσης της απόφασης, συμπεριλαμβανομένων των λόγων για την αναβολή και, αν είναι δυνατόν, σχετικά με την αναμενόμενη διάρκεια της αναβολής. Μόλις εκλείψει ο λόγος αναβολής, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει αμέσως τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.

Άρθρο 21

Υποχρέωση ενημέρωσης των ενδιαφερομένων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 22, μετά την εκτέλεση, η αρχή εκτέλεσης κοινοποιεί την απόφασή της στο πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης και σε κάθε ενδιαφερόμενο, συμπεριλαμβανομένων των καλόπιστων τρίτων για τους οποίους η αρχή εκτέλεσης έχει λάβει γνώση σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 6.
2. Η κοινοποίηση περιέχει πληροφορίες, τουλάχιστον εν συντομία, για τους λόγους της απόφασης δέσμευσης, την αρχή που εξέδωσε την απόφαση και τα υφιστάμενα μέσα έννομης προστασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 22

Εμπιστευτικότητα

1. Κατά την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης λαμβάνουν δεόντως υπόψη τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας.
2. Η αρχή εκτέλεσης, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, εγγυάται την εμπιστευτικότητα των πραγματικών περιστατικών και της ουσίας της απόφασης δέσμευσης, εκτός των αναγκαίων για την εκτέλεσή της. Εάν η αρχή εκτέλεσης αδυνατεί να συμμορφωθεί με την απαίτηση περί εμπιστευτικότητας, ενημερώνει αμέσως την αρχή έκδοσης.
3. Για τον σκοπό της διαφύλαξης των εν εξελίξει ερευνών, η αρχή έκδοσης μπορεί να ζητήσει από την αρχή εκτέλεσης να διατηρήσει εμπιστευτική την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης για περιορισμένο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 23

Διάρκεια των αποφάσεων δέσμευσης

1. Το περιουσιακό στοιχείο παραμένει δεσμευμένο στο κράτος εκτέλεσης, έως ότου η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους απαντήσει οριστικά σε απόφαση δέσμευσης που έχει διαβιβαστεί σύμφωνα με το άρθρο 4 ή η αρχή έκδοσης ενημερώσει την αρχή εκτέλεσης για κάθε απόφαση ή μέτρο ως αποτέλεσμα του οποίου παύει να είναι εκτελεστή ή ανακαλείται η απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 1.
2. Αφού διαβουλευτεί με την αρχή έκδοσης, η αρχή εκτέλεσης, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης, μπορεί να υποβάλει αιτιολογημένη αίτηση στην αρχή έκδοσης για τον περιορισμό της περιόδου κατά την οποία παραμένει δεσμευμένο το περιουσιακό στοιχείο. Εάν η αρχή έκδοσης δεν συμφωνήσει με τον περιορισμό αυτόν, ενημερώνει σχετικά την αρχή εκτέλεσης, αναφέροντας τους λόγους διαφωνίας της. Εάν η αρχή έκδοσης δεν προβεί σε αυτήν την ενημέρωση εντός έξι εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης, η αρχή εκτέλεσης μπορεί να άρει την απόφαση δέσμευσης.

Άρθρο 24

Αδυναμία εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης

Όταν η απόφαση δέσμευσης είναι αδύνατον να εκτελεστεί, διότι το υπό δέσμευση περιουσιακό στοιχείο έχει ήδη δημευτεί, έχει εξαφανιστεί, έχει καταστραφεί, δεν μπορεί να βρεθεί στον τόπο που αναφέρεται στο πιστοποιητικό ή διότι ο τόπος του περιουσιακού στοιχείου δεν προσδιορίζεται επακριβώς, ακόμη και έπειτα από διαβούλευση με την αρχή έκδοσης, ενημερώνεται αμελλητί η αρχή έκδοσης.

Υποβολή εκθέσεων

Η αρχή εκτέλεσης υποβάλλει στην αρχή έκδοσης έκθεση για τα μέτρα που έχει λάβει για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης και τα αποτελέσματά τους, καθώς και περιγραφή του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου και εκτίμηση της αξίας του, εντός τριών ημερών από την εκτέλεση της απόφασης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση

1. Η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης και οι αρχές του είναι αποκλειστικά αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τις διαδικασίες εκτέλεσης και να καθορίζουν όλα τα συναφή μέτρα.
2. Η απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης που εκδίδεται κατά νομικού προσώπου εκτελείται ακόμη και αν το κράτος εκτέλεσης δεν αναγνωρίζει την αρχή της ποινικής ευθύνης των νομικών προσώπων.
3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 8 παράγραφοι 2 και 3, το κράτος εκτέλεσης δεν δύναται να επιβάλει άλλα μέτρα αντί της απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης ως αποτέλεσμα διαβίβασης σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 14, εκτός εάν το κράτος έκδοσης έχει συναινέσει σχετικά.

Γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές

1. Έως την [ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού], κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τις (μία ή περισσότερες) αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 8 και 9, που είναι αρμόδιες σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, όταν το εν λόγω κράτος μέλος είναι:
 - α) το κράτος έκδοσης, ή
 - β) το κράτος εκτέλεσης.
2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίζει, εάν απαιτείται λόγω της οργάνωσης του εσωτερικού του συστήματος, μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές αρμόδιες για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των αποφάσεων δέσμευσης ή δήμευσης και για την παροχή συνδρομής στις αρμόδιες αρχές. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.
3. Η Επιτροπή θέτει τις πληροφορίες στη διάθεση όλων των κρατών μελών.

Επικοινωνία

1. Εάν κρίνεται αναγκαίο, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύονται μεταξύ τους με οποιοδήποτε μέσο κρίνουν πρόσφορο για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
2. Όλες οι επικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που προορίζονται για την αντιμετώπιση δυσκολιών που αφορούν τη διαβίβαση ή τη διαπίστωση της γνησιότητας οποιουδήποτε εγγράφου απαιτείται για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης, πραγματοποιούνται με απευθείας επαφές μεταξύ του κράτους έκδοσης και της εμπλεκόμενης αρχής εκτέλεσης ή, όταν το κράτος μέλος έχει ορίσει κεντρική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 2, με τη βοήθεια της εν λόγω κεντρικής αρχής.

Άρθρο 29

Πολλαπλές αποφάσεις

1. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης επεξεργάζονται δύο ή περισσότερες αποφάσεις δέσμευσης ή δήμευσης σε σχέση με χρηματικό ποσό, οι οποίες έχουν εκδοθεί σε βάρος του ίδιου φυσικού ή νομικού προσώπου, και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν διαθέτει επαρκή μέσα στο κράτος εκτέλεσης για να εκτελεστούν όλες οι αποφάσεις, η απόφαση σχετικά με το ποια/ποιες από τις αποφάσεις πρόκειται να εκτελεστεί/-ούν λαμβάνεται από την αρχή εκτέλεσης σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, λαμβανομένων δεόντως υπόψη όλων των περιστάσεων.
Οι περιστάσεις αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν τα συμφέροντα των θυμάτων, την εμπλοκή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων, τις ημερομηνίες των αντίστοιχων αποφάσεων και τις ημερομηνίες διαβίβασής τους, καθώς και τη σχετική σοβαρότητα και τον τόπο του αδικήματος.
2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης όταν οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης επεξεργάζονται δύο ή περισσότερες αποφάσεις δέσμευσης ή δήμευσης που αφορούν το ίδιο και το αυτό περιουσιακό στοιχείο.

Άρθρο 30

Διακοπή της εκτέλεσης

Η αρχή έκδοσης ενημερώνει αμέσως την αρχή εκτέλεσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη για κάθε απόφαση ή μέτρο ως αποτέλεσμα των οποίων η απόφαση παύει να είναι εκτελεστή ή πρέπει να ανακληθεί για οποιονδήποτε άλλο λόγο.

Το κράτος εκτέλεσης διακόπτει την εκτέλεση της απόφασης αμέσως μόλις ενημερωθεί από την αρχή έκδοσης για την εν λόγω απόφαση ή το εν λόγω μέτρο.

Άρθρο 31

Διαχείριση και διάθεση των δεσμευμένων και δημευμένων περιουσιακών στοιχείων

1. Το κράτος εκτέλεσης διαχειρίζεται το δεσμευμένο ή δημευμένο περιουσιακό στοιχείο, με σκοπό να αποτρέψει την υποτίμηση της αξίας του και σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ.
2. Εκτός εάν η απόφαση δήμευσης συνοδεύεται από απόφαση για την αποζημίωση του θύματος, ή εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη, και λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης παροχής συνδρομής για την είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων σύμφωνα με την οδηγία 2010/24/ΕΕ, τα χρήματα που

προέκυψαν από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης διατίθενται από το κράτος εκτέλεσης ως εξής:

- α) εάν το ποσό που προέκυψε από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης είναι ίσο ή μικρότερο από 10 000 EUR, το ποσό περιέρχεται στο κράτος εκτέλεσης·
 - β) εάν το ποσό που προέκυψε από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης είναι μεγαλύτερο από 10 000 EUR, το 50 % του ποσού μεταφέρεται από το κράτος εκτέλεσης στο κράτος έκδοσης.
3. Εάν δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης εκδώσει απόφαση αποζημίωσης ή αποκατάστασης του θύματος, το αντίστοιχο ποσό, στον βαθμό που δεν υπερβαίνει το δημευμένο ποσό, περιέρχεται στο κράτος έκδοσης, για τους σκοπούς της αποζημίωσης ή αποκατάστασης του θύματος. Τυχόν εναπομένοντα περιουσιακά στοιχεία διατίθενται σύμφωνα με την παράγραφο 2.
4. Μη χρηματικά περιουσιακά στοιχεία που προέκυψαν από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης διατίθενται σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στα σημεία α) έως ε).
- α) Τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να πωληθούν· στην περίπτωση αυτή, οι εισπράξεις από την πώληση διατίθενται σύμφωνα με την παράγραφο 2.
 - β) Τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να μεταφερθούν στο κράτος έκδοσης· εάν η απόφαση δήμευσης καλύπτει χρηματικό ποσό, τα περιουσιακά στοιχεία μεταφέρονται στο κράτος έκδοσης μόνο με τη συγκατάθεση της αρχής έκδοσης.
 - γ) Τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς δημόσιου συμφέροντος ή κοινωνικούς σκοπούς στο κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, με την επιφύλαξη της συγκατάθεσης του κράτους έκδοσης.
 - δ) Όταν δεν είναι δυνατό να εφαρμοστεί το στοιχείο α) ή β), τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να διατεθούν με άλλο τρόπο σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης.
 - ε) Εάν δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης εκδώσει απόφαση επιστροφής των περιουσιακών στοιχείων στο θύμα, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την επιστροφή των περιουσιακών στοιχείων στο θύμα· εάν δεν είναι δυνατόν να επιστραφούν τα περιουσιακά στοιχεία στο θύμα, η αξία τους περιέρχεται στο κράτος έκδοσης, προκειμένου να επιστραφεί στο θύμα και τυχόν εναπομένοντα περιουσιακά στοιχεία διατίθενται σύμφωνα με την παράγραφο 2.
5. Η αρχή έκδοσης κοινοποιεί στην αρχή εκτέλεσης την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 και στην παράγραφο 4 σημείο δ). Εάν εκκρεμεί στο κράτος έκδοσης διαδικασία για την αποζημίωση ή αποκατάσταση του θύματος, το κράτος εκτέλεσης αρνείται τη διάθεση του δημευμένου περιουσιακού στοιχείου, έως ότου η απόφαση κοινοποιηθεί στην αρχή εκτέλεσης.

Άρθρο 32

Δαπάνες

1. Τα κράτη μέλη δεν δύνανται να απαιτούν μεταξύ τους την επιστροφή των δαπανών που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Όταν το κράτος εκτέλεσης έχει υποβληθεί σε δαπάνες τις οποίες θεωρεί υπερβολικά υψηλές ή έκτακτες, η αρχή εκτέλεσης μπορεί να προτείνει στην αρχή έκδοσης τον καταμερισμό των δαπανών. Η αρχή έκδοσης λαμβάνει υπόψη την πρόταση αυτή βάσει λεπτομερών διευκρινίσεων που παρέχει η αρχή εκτέλεσης.

Άρθρο 33

Μέσα έννομης προστασίας στο κράτος εκτέλεσης κατά της αναγνώρισης και της εκτέλεσης

1. Κάθε ενδιαφερόμενο μέρος, συμπεριλαμβανομένων καλόπιστων τρίτων, έχει στη διάθεσή του μέσα έννομης προστασίας, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 8 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, κατά της αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 17, ώστε να διατηρήσει τα δικαιώματά του. Τα μέσα έννομης προστασίας ασκούνται ενώπιον δικαστηρίου στο κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο. Η προσφυγή μπορεί να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα δυνάμει του δικαίου του κράτους εκτέλεσης.
2. Οι ουσιαστικοί λόγοι για την έκδοση της απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης δεν μπορούν να προσβληθούν ενώπιον δικαστηρίου του κράτους εκτέλεσης.
3. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ενημερώνεται για κάθε μέσο έννομης προστασίας που ασκείται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 34

Επιστροφή χρηματικών ποσών

1. Όταν το κράτος εκτέλεσης είναι, βάσει του εθνικού δικαίου του, υπεύθυνο για βλάβη που προκλήθηκε σε κάποιο από τα ενδιαφερόμενα μέρη του άρθρου 33 από την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης που του διαβιβάστηκε σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 14, το κράτος έκδοσης επιστρέφει στο κράτος εκτέλεσης τυχόν ποσά καταβλήθηκαν ως αποζημίωση λόγω της ευθύνης αυτής στο ενδιαφερόμενο μέρος, εκτός εάν, και στο μέτρο που, η ζημία, εν όλω ή εν μέρει, οφείλεται αποκλειστικά στη συμπεριφορά του κράτους εκτέλεσης.
2. Η παράγραφος 1 δεν επηρεάζει το δίκαιο των κρατών μελών σχετικά με τις αξιώσεις φυσικών ή νομικών προσώπων προς αποκατάσταση ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 35

Στατιστικά στοιχεία

Τα κράτη μέλη συλλέγουν σε τακτική βάση και διατηρούν πλήρη στατιστικά στοιχεία από τις αρμόδιες αρχές. Τα στατιστικά στοιχεία που συλλέγονται αποστέλλονται στην Επιτροπή ετησίως και περιλαμβάνουν, πέραν όσων προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ:

- α) τον αριθμό των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης που ελήφθησαν από άλλο κράτος μέλος·
- β) τον αριθμό των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης που ελήφθησαν από άλλο κράτος μέλος, των οποίων η αναγνώριση και εκτέλεση απορρίφθηκε·
- γ) τον αριθμό των περιπτώσεων όπου το θύμα αποζημιώθηκε ή του επιστράφηκε το περιουσιακό στοιχείο που αποκτήθηκε με την εκτέλεση απόφασης δήμευσης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·
- δ) τη μέση διάρκεια της εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 36

Τροποποιήσεις του πιστοποιητικού και του εντύπου

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 37 σχετικά με οποιαδήποτε τροποποίηση του πιστοποιητικού και του εντύπου που καθορίζονται στα παραρτήματα I και II.

Άρθρο 37

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 36 ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από την *[ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού]*.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 36 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα τυχόν κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.
4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
5. Μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 36 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός προθεσμίας 2 μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή

παρατείνεται κατά [2 μήνες] κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 38

Ρήτρα επανεξέτασης

Το αργότερο [πέντε έτη από την ημερομηνία εφαρμογής που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό], η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Εάν κριθεί αναγκαίο, η έκθεση συνοδεύεται από προτάσεις για την προσαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 39

Αντικατάσταση

Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά την απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό από τις [ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού].

Άρθρο 40

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις [ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού συν έξι μήνες], με εξαίρεση το άρθρο 27, το οποίο εφαρμόζεται από τις [ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος